

DOMNILOR, AM VREA SĂ-L VEDEM PE ISUS

[Fratele Branham vorbește cu Fratele Neville în timp ce adunarea cântă *Crede Numai – Ed.*] (... ? ... am încercat să te sun în această după-masă, cât de stăruitor am putut, tu nu erai acasă când am încercat să sun. Hei, dacă ai un mesaj mergi înainte și eu doar voi aștepta. Ești sigur, acum? Nu ai nimic să predici... ? ...)

[Fratele Neville zice, "Suntem așa de fericiți în această seară.

Fratele Branham tocmai mă întreba dacă am primit mesajul; el nu a reușit să mă prindă. Dar el nu trebuie să mă prindă. Amin. Sunt bucuros, în această seară, căci am spus că am considerat foarte mult că el este măcar aici. Și sunt mișcat, mai mult decât pentru orice am primit de Crăciun, să știu că el este aici. Și astfel fie ca Domnul să-l binecuvânteze așa cum vine în această seară. Dacă ar fi stat doar aici, ar fi în regulă. Laudă lui Dumnezeu! Dar sunt bucuros că el este aici, și fie ca Domnul să-l binecuvânteze așa cum vine." – Ed.]

Îți mulțumesc, Frate Neville. Îți mulțumesc.

² Bună seara, prieteni. Îi spuneam Fratelui Neville, că am încercat să-l sun acasă la el în după-masa aceasta. Am spus oamenilor de jos din Georgia, și împrejurimi, săptămâna trecută, că nu mi-am imaginat că voi fi aici astăzi, pentru că vin mulți dintre oameni.

³ Și, totuși, la Crăciun, știți, copilași micuți, tu nu le poți spune diferit. Ei, doar, este timpul Crăciunului pentru ei. Și ei nu ar agăța sus ciorapul lor micuț, acolo ar fi ceva. Este o tradiție, chiar și în națiunea noastră, că ei agăța sus un ciorap, și un lucru sau altul. Păi, eu am făcut, când eram copil, și-și totuși atât-atât de departe de Scriptură, felul obișnuit cum este. Totuși, copiii sunt, îi aud pe ceilalți copii spunând, "Ei bine, eu am primit *aceasta* de Crăciun. Am primit *aceasta*." Și micuții stând în jur, privesc, voi știți. Tu, tu nu îi poți face să înțeleagă. Vedeți? Așa că, doar, Crăciunul este aici să rămână. Da.

⁴ Și aceasta nu este ziua de naștere a Domnului nostru, timpul când El s-a născut. Acum, dacă vă veți lua... pe glob, și vă uitați, Iudea este cam tot așa de departe sub ecuator cum este acesta deasupra acestuia. Astfel noi aflăm, în Iudea, în acei munți sus acolo, că acolo este zăpadă. Vai! Este mai multă zăpadă decât cum este aici. Astfel păstorii nu au putut să fie pe munte la timpul acela, să-și mâne oile.

⁵ Și un alt lucru, El, ar fi contrar la toată natura. Vedeți? Mieii și așa mai departe se nasc primăvara, nu la acest timp din an. Mieii nu sunt născuți acum. Oile nu nasc mieii acum. Și El a fost Mielul lui Dumnezeu, vedeți. Astfel acolo, El s-a născut prin, ei susțin, prin Aprilie cândva, în mijlocul lui Aprilie, cam așa ceva.

⁶ Dar, aceasta fiind 25 Decembrie, păi, o face ziua de naștere. Aceasta este ziua de naștere a zeului soare. Vedeți? Baalimul Roman, zeul soare. Vedeți? Și soarele este chiar exact cale de jumătate în jur acum. Și din 20 până la 25 era când a fost circul Roman, în sărbătorirea zilei de naștere a zeului soare. Și astfel ei au spus, "Ei bine, acum, să-i mulțumim și pe Creștin și pe păgân, vom face, în loc de zeul soare, Fiul lui Dumnezeu și zeul soare, împreună. Astfel vom pune totul împreună și o vom face aceeași zi de naștere, și o facem pe 25." Așa că se părea să-i mulțumească pe păgâni și pe biserica nominală atunci, în prima biserică din Roma. Era doar... A fost chiar în regulă cu ei, așa că nu le păsa. Astfel au făcut-o ziua de naștere și a zeului soare și a Fiului lui Dumnezeu.

⁷ Acum, cea mai lungă zi din an este cam prin 21 sau 22, cea mai lungă noapte, vreau să spun, a anului, este cam pe la 21 sau 22, când, în sistemul solar, soarele tocmai saltă dincolo, venind înapoi. Acum vor începe să dobândească doar câteva secunde sau minute mai mult. Și atunci cândva târziu în Iunie sau Iulie, avem cea mai lungă zi din an.

Astfel, însă, Crăciunul este aici să rămână, așa că noi-noi nu putem face nimic.

⁸ Cauciucurile fără cameră sunt aici să rămână. Nu-mi plac, dar ele sunt-ele sunt aici să rămână. Aha. Așa este.

⁹ Femei dezbrăcate, sunt aici să rămână. Pantaloni scurți, ei o să rămână. Asta-i tot. Ei vor deveni mai scurți tot timpul, așa că nu există nimic să pot face privitor la aceasta.

Eu doar spun că este greșit. Stați cu Acesta, și aceea este bine.

¹⁰ Păcatul, este aici să rămână. Este aici să rămână. Noi îl vom avea, în continuare. Astfel, doar, este aici să rămână până vine Isus. Și toate aceste lucruri sunt aici să rămână. Acum, eu nu cred...

¹¹ Lăsați-mă să fac aceasta limpede. Eu nu cred că i-ar păsa lui Isus în ce zi îi venezi ziua Lui de naștere, dacă este în 25, 26, sau dacă este Aprilie, Mai, Iunie, Iulie, oricând ar putea să fie, doar așa să vă închinați, să vă închinați Lui în orice zi.

¹² Dar iată ce este. Ei au luat sfințenia din Crăciun, nu să-l facă un Crăciun, o zi de închinare, ci o sărbătoare. Vedeți? Noi nu.. Îi auziți pe oameni să spună, "Noi o să sărbătorim Crăciunul." Aceea este greșit. Nu ar trebui niciodată să sărbătorim Crăciunul. Crăciunul este o zi de închinare, nu o sărbătoare.

¹³ Noi sărbătorim ziua de naștere a lui Lincoln. Noi sărbătorim ziua de naștere a lui Washington. Dacă erați jos în Sudul adânc, noi am sărbătorii ziua de naștere a lui Lee, sau-sau Jackson. Ziua lor de naștere este o sărbătorire.

¹⁴ Dar ziua de naștere a lui Cristos, eu cred, ar trebui să fie o zi de consacrare, închinare, în loc de această seară. De oameni la biserică, pe genunchi, rugându-se, mulțumind lui Dumnezeu pentru adevăratul Dar de Crăciun.

¹⁵ Pantofi cu tocuri înalte, și fețe vopsite, și vestoane redingotă, și cupe de whiskey vor fi înclinate, unul la altul. Și în valoare de zeci de mii de mii de dolari de whiskey, și trabucuri, și țigări vor fi distribuite în această seară. Când, mii de sărmani, micuți, copiii flămânzi se culcă fără o îmbucătură de mâncare sau un loc să-și pună capul la culcare.

¹⁶ Închinare, este ce avem nevoie. Sărbătoarea este ceea ce avem noi. Oh, aceea este în regulă. Acea, nu este în regulă, dar nu o putem opri. Este aici să rămână. Noi, noi o să avem Crăciun în continuare chiar la fel.

¹⁷ Și cuvântul *Crăciun*, Crăciun vine de la cuvântul de "mass [mulțime – Trans.] pentru Cristos," Cristos mass, C-h-r-i-s-t-ma-s. Vedeți? Cristos mass, este o tradiție Catolică.

¹⁸ Și micuța mea, una din fiicele mele, nu o mai pot numi micuță, Becky, a avut să scrie o poveste zilele trecute, despre mitologie, despre mistic. Și am spus, "Doar scrie despre Moș Crăciun." Asta-i-asta este. Moș Crăciun a luat locul lui Cristos. Și Moș Crăciun, nu a existat niciodată o astfel de persoană. Vedeți? Este absolut o tradiție Catolică, nimic de-a face cu Protestanții sau nimic privitor la aceasta, vedeți, sau Crăciun, sau nașterea lui Cristos, nicidecum. Dar Moș Crăciun este aici să rămână.

¹⁹ Dar într-o zi Isus va veni să rămână. Acela este Cel după care noi așteptăm.

²⁰ Acum, eu sigur aș prefera ca Fratele Neville să ia acest amvon, în această seară. Pentru că, este, că le-am spus oamenilor că voi sta de-o parte astăzi. Și dacă am venit jos și spun ceva, voi face o bandă. Și sper că ei... Aveți voi un înregistrator pornit, aveți? [Cineva spune, "Da." – Ed.] Fă o bandă. Fie că dacă Duhul Sfânt în decursul timpului de adunare a vorbit ceva, ar putea să fie că ei ar, să poată să-Laudă. Vedeți?

²¹ Am câteva Scripturi, și așa mai departe, scrise aici, un text mic. Și eu nu știu; nădăjduiesc că Domnul îl va binecuvânta. Dar treaba este că, de obicei, în aceste seri de Duminică, oamenii sunt ieșiți de aici în jur de nouă, sau zece minute după, și veți fi bine să ieșiți înainte de unu.

²² Astfel, însă eu presupun că acolo este o veghe. Aha. [Fratele Neville spune, "Așa este." – Ed.] Ce? Ceva, serviciu de miezul nopții? ["Nu, nu în seara aceasta, aici."] Vreau să spun... Nu, nu în seara aceasta, nu. Că, el-el s-a gândit că poate l-am avut, încurcat, aceasta este în noaptea de Anul Nou.

²³ Ei bine, ne așteptăm la un timp măreț, în noaptea de Anul Nou. Acela este timpul unde noi, fiecare, toți frații vin înăuntru, și avem părtășie minunată, unul cu altul, în noaptea de Anul Nou.

²⁴ Acum, însă eu doar vă tachinam privitor la aceea. Și sper că aceea nu a ajuns pe bandă.

²⁵ Zic, zilele trecute, făcând o bandă, m-am lovit de *acest* lucru cam de câteva ori, și-și am avut acea bandă chiar ruinată, despre acel *Creștinism Contra Păgânism*. Benzile au fost ruinate. Deci dacă benzile sunt-sunt pornite sau vin înăuntru, doresc ca oricine le ia să vină la ușă. Doar să dehidă ușa sau ceva, așa ca să știu că sunt în funcțiune acum. Voi vedea în ce parte este pornit *acest* lucru, dacă funcționează. Bine. În regulă. Asta-i bine. Am să-l acopăr, merg dincolo pe cealaltă parte. Nu am fost obișnuit cu acesta.

²⁶ Ei bine, eu vreau să iau această oportunitate să mulțumesc acestei biserici și membrilor ei, pentru lucrurile frumoase care mi le-ați dat de Crăciun. Un timp în urmă, fiul meu a venit înăuntru și mi-a dat o cutie foarte mare. Și eu eram în... în camera mea de studiu, studiind. Am deschis-o, și am găsit un costum nou de haine de la acest tabernacol. Și lucruri mici personale care mi le-au trimis oamenii, chiar acolo sus, care nu le-am deschis până nu vine Joe înăuntru deseară și le deschide pe ale lui. Iar apoi, eu-eu cu certitudine apreciez asta. Domnul să vă binecuvânteze. Doresc să fi putut să dau cadouri de Crăciun la fiecare. Eu nu o pot face. Voi știți cum este. Tu doar nu o poți face. Asta-i tot. Dacă tu-dacă tu îi dai la unul, aceasta arată respect în felul acela. Tu doar nu o poți face. Un lucrător doar nu poate face asta.

²⁷ Și înțeleg că Fratelui Neville, azi dimineață, i-a fost dăruit un palton nou. Așa de recunoscător față de voi toți, pentru fratele meu.

²⁸ Există un mic secret la aceea, care eu și Billy Paul îl știm. Știți, eu sunt așa de încet privitor la orice, să mă prind, oricum, despre orice. Billy mi-a spus, zilele trecute. A zis, "Tu ști, tati, eu am fost acolo la supermarket. Și," a zis, "pe cine am întâlnit acolo?" El avea un mic tremur în glasul lui. "Fratele Neville, și," a spus, "avea pe el un palton, arăta teribil."

Și am spus, "I s-ar potrivi al meu?" Vedeți?

²⁹ Și astfel, și a spus, "Nu. El este un bărbat mult mai mare decât tine."

Astfel am spus, "Oh, eu doar merg jos și-i cumpăr unul."

³⁰ Deci, atunci eu îmi primesc cecul de la biserică aici, ca și el. Astfel la timpul acela, Billy vine sus cu un cuvânt de influență foarte mare, și zâmbet pe fața lui, "Tati, biserica o să-i cumpere unul." Ei bine, știu că biserica probabil că ar putea sigur să-i cumpere unul mai bun decât mine, așa m-am gândit, "Astai chiar minunat, astfel noi puteam toți avea." Dar noi știm că acesta vine într-un loc cu adevărat bun, Fratele Neville având nevoie de acel palton.

³¹ Voi știți, eu vreau să vă spun un lucru mic despre aceea. Citeam în istorie. Asta-i tot ce am făcut în ultimele câteva săptămâni, o lună sau două, a fost să iau istoria Bibliei. Am citit o dată...

³² Prima mea carte a fost Vechiul Testament, ce a fost Dumnezeu în Vechiul Testament. Apoi am luat Noul Testament, și să văd ce era Dumnezeu, să o compar astăzi, pentru că știu că El trebuie să rămână același. Vedeți?

³³ Apoi există un loc al bisericii care l-am omis, acela a fost între timpul plecării ultimului apostol până la venirea epocii întunecate, când biserica Catolică s-a așezat în domnie. Ei au pierdut toate miracolele, și toată Divinitatea, afară din biserică, totul. Și eu-eu vreau să știu ce a avut loc în decursul aceluși timp, astfel eu doar am luat unele dintre cele mai antice istorii care există, așa ca cele *Două Babiloane* a lui Hislop, și *Biserica Pelerină* a lui Broadbent, *Cartea Martirilor lui Foxe*, *Părinții Post-Niceeni*, *Consiliul din Nicea*, *Consiliul Pre-Nicean*, și toți acei mari istorici care au scris în decursul acelor vremuri, viața acelor bărbați scumpi. Când le-am citit, se părea că puteam auzi Psalmul Vieții lui Longfellow.

Toate viețile oamenilor mari ne amintesc Că ne putem face viețile noastre sublime, Cu despărțiri ce lasă în urma noastră Urme de pași pe nisipurile timpului.

³⁴ Când am văzut prin ce au trecut acei bărbați și femei, acolo în urmă, și să văd, să mențină aceeași Evanghelie! Și când ei au predicat aceeași Evanghelie, același lucru care s-a întâmplat în Vechiul Testament, Noul Testament, și atunci chiar exact la fel. Astfel aceea Îi dă unul, doi, trei martori. Fiecare cuvânt este stabilit. Același Dumnezeu care a lucrat cu profeții vechi, a lucrat cu apostolii, și a lucrat cu frații pre-Niceeni.

³⁵ Și aici este El astăzi, lucrând în același fel cu poporul Lui, cu aceleași semne, aceleași minuni, aceeași Evanghelie, aceeași putere, același Dumnezeu, totul. Cu trei ca un martor, pentru noi, că *Acesta* este Adevărul. *Acesta* este Adevărul. Dumnezeu l-a dat în trei testamente. Vedeți? Că istoria este...

³⁶ Biblia este istoria despre ce a fost Dumnezeu, deci istoria Vechiului Testament.

³⁷ Noul Testament este istoria a-a Noului Testament.

³⁸ Și *Consiliul Nicean Și Părinții*, și *Consiliul Post-Nicean*, este istoria bisericii de atunci.

³⁹ Iar acum istoria se face în continuare întocmai cum a fost. Care, această istorie nu va fi scrisă niciodată. Nu. Este prea aproape de Venire acum.

⁴⁰ Și Dumnezeu să ajute omul în aceste zile, oameni care încearcă să caute onoare umană, bărbați care încearcă să-să se facă populari, sau printre ființe umane. Nu știți, că ființa umană, când piere, toată aceea piere cu el? "Dar căutați să câștigați comorile Cerești. Ele niciodată nu vor trece."

⁴¹ Binecuvântările cele mai bogate ale lui Dumnezeu să se odihnească peste voi toți. Le-am spus, în seara aceasta, de obicei este obiceiul meu să merg la biserică pe undeva Duminică, dacăi posibil să pot.

⁴² Eu, astăzi, azi dimineață, am vrut foarte tare să vin, și să aud mesajul Fratelui Neville. Dar după ce am făcut acea promisiune, atunci nu am vrut să o încalc.

⁴³ Deci atunci am încercat să ascult la radiouri, și-și așa mai departe, și tot ce am putut auzi a fost, „Imediat după acest serviciu, ne vom întâlni toți în sala de prânz și vom avea cafea împreună. Și noi vom...” La ce a ajuns biserică? Este o lojă. De ce nu spuneți "lojă" în loc de biserică. Biserica nu ar trebui să facă aceea. Biserica nu este o întâlnire de cafea, sau prânzuri, sau cine, și astfel de lucruri.

⁴⁴ Noi avem împărtășire cu Domnul. Biserica, aceea este unde ne împărtășim cu EL

⁴⁵ I-am spus soției, "Scumpa, eu-eu devin așa de critic, mi-e groază să merg jos la tabernacol, ori sau să intru la amvon." Oh, cu cât îmbătrânesc, se pare că, devin mai rău. Și eu-eu-eu nou eu vreau să fiu așa, în felul acela. Dar există Ceva în interiorul meu care mă călăuzește, să fiu așa.

⁴⁶ Atunci am spus, "Îmi pierd eu mintea? De ce nu mă pot duce cu restul mulțimii? De ce nu mă pot duce ca ceilalți frați? De ce nu îmi pot lua o organizație, să zidesc în jurul acesteia cum fac ei? Sau, de ce nu mă pot duce afară și să încetez a ciocăni către oameni și lucruri ca acelea? De ce nu o pot face?" Am spus atunci, mă gândesc, "Mi-am pierdut mintea?"

⁴⁷ Atunci am venit înapoi la Cuvânt, și iată-o acolo. Eu trebuie să stau cu acel Cuvânt.

⁴⁸ Am spus, "Eu, dacă nu ar fi fost pentru Cuvântul lui Dumnezeu, și că am știut că exista un Dumnezeu, mi-aș construi o mică cabană pe undeva, atât de departe înapoi în Columbia Britanică, înapoi de tot sus în Canada, în munți unde nu aș vedea o ființă umană, o dată pe an. Și acolo aș auzi Glasul lui Dumnezeu în clipocitul râurilor, și să-L aud când El a strigat, în lup pe vârful muntelui. Eu L-aș auzi cum șoptește El prin pinii foarte mari, și să mă uit la fața Lui frumoasă în oglinda lacului, când a reflectat munții mari cu căpițe de zăpadă. Păi, m-aș închina lui Dumnezeu în fiecare zi din viața mea, înapoi acolo. Eu știu că aș deveni mai serios față de Dumnezeu, înapoi acolo, decât cum pot ascultând la cine de cafea și partide de ceai, și tot felul acesta de lucruri care le avem astăzi, așa numita biserică; crezuri, și ficțiuni, și fabule, și toate altele, ca să ia locul Evangheliei."

⁴⁹ Mai bine să citesc ceva Scriptură, nu-i așa, și să încep. Acum, înainte să citim, să vorbim cu Acela Care a scris Aceasta, așa cum ne aplecăm capetele.

⁵⁰ Toți care au o cerere în această seară, aceasta fiind o seară de ajun de Crăciun, ar putea avea în felul acesta, "O Doamne, sunt recunoscător în inima mea pentru Cristos, și vreau să vin doar puțin mai aproape acum decât vreodată înainte. Eu nu vreau să merg înapoi la o iesle într-un grajd, dar vreau să-mi fac inima o iesle, nu pentru un Cristos prunc, ci un Cristos care este Dumnezeu, Emanuel." Ați vrea doar să o faceți de cunoscut prin mâna voastră ridicată către

Cristos? Domnul să vă acorde cererea.

⁵¹ Tată Ceresc, acum suntem adunați în casa care se numește casa de rugăciune, locul unde ne adunăm să ne închinăm Domnului Isus în toate din lucrările Lui mărețe, și să învățăm Cuvântul Lui, și credem că El este Cuvântul. Noi Îți mulțumim pentru această seară, și oportunitățile care stau înaintea noastră, să aducem Cuvântul viului Dumnezeu la un popor viu, și în special acelor care trăiesc în Cristos Isus, care au fost reînnoiți, au fost născuți din nou, au devenit creațiuni noi. Și oportunitatea care o avem să prezentăm faptele acelor care nu sunt creațiuni noi în Cristos, ca, seara aceasta, ei să poată deveni creațiuni noi în Cristos. Dă la fiecare din aceste persoane dorința inimii lor.

⁵² Și fie ca ei, în această seară, dacă nu au venit înainte, să vină în această Biserică mare universală, catolică; această, *catolică*, așa cum este „mondială,” apostolică, sfinți ai viului Dumnezeu născuți din nou. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca fiecare persoană să devină un membru al Acesteia. Pentru că, Acesta este un Trup, nu o clădire, ci un Trup, Trupul lui Cristos, și noi suntem membri ai acestui Trup. Acordă aceasta, Doamne.

⁵³ Fie ca mari daruri de la Cristos să fie revărsate asupra oamenilor, în această seară, care aparțin în Trup. Nu un pachet sigilat, nu cu cadouri de Crăciun în acesta, așa cum noi ființele umane putem da unul altuia, în apreciere pentru dragostea noastră unul față de celălalt. Dar lasă ca acesta să fie acel sigiliu al Duhului Sfânt coborând în sufletul omenirii, dându-le Viața nemuritoare. Binecuvântează-i pe toți, împreună, Tată.

⁵⁴ În timp ce, în această seară, din câte știm noi, fiind sănătoși și fericiți, să ședem alături de un foc bun cald, un acoperiș deasupra capului nostru, și gândindu-ne la miile din jurul lumii, cu fără un loc la care să meargă. Tată Ceresc, fi milostiv cu noi, și acordă această cerere.

⁵⁵ Noi cerem în seara aceasta ca Tu să binecuvântezi Cuvântul așa cum Acesta merge înainte acum.

⁵⁶ Binecuvântează păstorul nostru. Binecuvântează administratorii și diaconii bisericii, și pe fiecare care sunt afiliați cu aceasta, în apartenența Trupului, fiind născuți din nou. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁵⁷ Cum am început, cu câteva momente în urmă, să spun, în citirea sfinților. Sfântul Martin a venit într-o seară rece, și a găsit un om sărman culcat, înghețând, la poartă. Și i-a văzut pe oameni trecând pe alături, care erau în stare să-i dea bătrânului o-o manta de vreun fel, dar ei nu au făcut-o. Și el știind atunci că era datoria lui să o facă, deși tata și mama lui erau amândoi păgâni. Dar el era un soldat, astfel și-a dat jos mantaua, a luat sabia și a tăiat-o, în jumătate, în două, și l-a învelit pe insul bătrân cu aceasta, și apoi a mers înainte. Și oamenii au râs de el, l-au dojenit. Au spus, "Un soldat cu arătare ciudată! Ce fanatic!"

⁵⁸ Dar în noaptea următoare, a fost trezit, în barăcile unde stătea, și a fost într-o vedenie. Și s-a uitat, și el era într-o cameră, și acolo stătea Isus cu un grup de Îngeri în jurul Lui. Și Isus avea această bucată de robă înfășurată în jurul Lui, mantaua. Și El lea spus Îngerilor, "Știți voi de unde am Eu aceasta?"

Și ei au spus, "Nu, Domnul meu."

El a spus, "Martin M-a învelit cu aceasta."

⁵⁹ Astfel Fratele Martin a știut, atunci, că aceea era chemarea lui la slujbă. Deoarece, când el a învelit acel bătrân cu acea robă, Isus a fost în acel bătrân. Deci dacă El a fost într-un om bătrân, așa cum noi am numi un cerșetor sau un vagabond, zăcând pe stradă, Isus va veni la oricare din noi. Atunci el a știut, "Ce ați făcut la cel mai mic dintre aceștia, cei micuți ai Mei, ați făcut pentru Mine." Dumnezeu să ne ajute să ne amintim aceea.

⁶⁰ Acum, voi care aveți Bibliile și vreți să notați textul, vreau să citesc în două locuri din Scrierile Sfinte în această seară, unul din Isaia, și unul din Sfântul Ioan. Vreau să citesc din Isaia, al 42-lea capitol; și din Sfântul Ioan, al 12-lea capitol. Eu doresc să citesc Scripturile. Isaia 42 începe cu 1, 1-ul verset, și merge în jos la versetul al 7-lea inclusiv.

Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc; Alesul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcere; Am pus Duhul Meu peste El: El va aduce judecată la Neamuri.

El nu va striga, nu-Și va ridica glasul, nici nu va face să se audă pe ulițe.

Trestia zdrobită nu o va frânge, și mucul care mai arde încă nu-l va stinge: va aduce judecată după adevăr.

El nu va slăbi nici nu se va lăsa, până va așeza judecata pe pământ: și ostroavele vor nădăjdui în legea Lui.

Așa zice... DOMNUL, care a făcut cerurile, și le-a întins; care a întins pământul, și... cele de pe el; care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și duh celor ce merg pe el:

Eu DOMNUL Te-am chemat în neprihănire, și Te voi lua de mână, și Te voi păzi, și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina Neamurilor;

Să deschizi ochii orbilor, să-i scoți din temniță, din temnițe, și acei ce locuiesc în întuneric... din casa închisorii.

⁶¹ Acum în al 12-lea capitol din Sfântul Ioan, și să începem cu al 17-lea verset și să citim... în jos pe la al 28-lea verset.

Poporul de aceea care era cu El când chemase pe Lazăr din mormânt, și l-a înviat din morți, au mărturisit.

Din această cauză norodul l-a ieșit în întâmpinare, căci au auzit că a făcut miracolul acesta.

Și Fariseii au zis deci printre ei, Vedeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea se duce după El.

Și acolo erau niște Greci dintre cei ce s-au suit să se închine la praznic:

Ei s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicând, Domnule, am vrea să vedem pe Isus.

Filip s-a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus.

Drept răspuns, Isus le-a zis, A sosit ceasul, ca Fiul omului să fie proslăvit.

Adevărat, adevărat, vă spun, că dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur: dar dacă moare, aduce multă roadă.

Cine își iubește viața o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața eternă.

Dacă Îmi slujește cineva, să mă urmeze; (ascultați acum) și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu: dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.

Acum sufletul Meu este tulburat; ... ce voi zice? Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta: dar tocmai pentru (cauza) această cauză am venit până la ceasul acesta.

Tată, proslăvește Numele Tău. Atunci a venit un glas din cer, zicând, L-am proslăvit, și-L voi mai proslăvi.

⁶² Acum, eu extrag din aceasta, un text pe care l-am folosit într-un alt fel: *Domnilor, Am Vrea Să-l Vedem Pe Isus.*

⁶³ De mai multe ori înainte, m-am apropiat de acest subiect, și, dar puțin diferit decât cum intenționez, în seara aceasta. Acum, aceasta este o așezare neobișnuită a scenei pentru un mesaj de Crăciun. Dar presupun, că astăzi, voi, la radio, ați auzit *Trei Oameni Din Orient Sunt, și Micuțul Oraș Din Betleem, și Noaptea Liniștită,* și ați auzit lucrători vorbind despre nașterea Lui, și așa mai departe. Și eu, plasând Mesajul meu de Crăciun în seara aceasta, după ce ați avut atât de mult din acesta în după amiaza aceasta, și în ultimele două sau trei zile, m-am gândit să iau un punct de vedere diferit despre aceasta, nu de la nașterea Lui, și să vorbesc într-un alt fel. Și această așezare foarte neobișnuită, dar în lucrurile neobișnuite vedem noi Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta este în lucrul neobișnuit.

⁶⁴ A fost în cadrul neobișnuit al Cuvântului lui Dumnezeu, că oamenii L-au recunoscut de a fi Mesia, nu cadrul obișnuit în care au venit Fariseii și Saducheii, spunându-le. A fost lucrul neobișnuit, să vadă pe Mesia să fie născut într-un grajd, în loc să vină jos din coridoarele Cerului, cum se gândeau ei că El ar veni, sau cum ei-ei au spus că El ar veni.

⁶⁵ A fost un lucru neobișnuit, când, la râul Iordanului, când "munții au sărit ca berbecuții," și mesagerul este trimis înaintea Lui. În loc ca el să fie un preot bine crescut care să iasă să anunțe venirea Lui, să vadă un bărbat cu barbă peste toată fața lui, și păr zburlit, și o bucată de piele de animal înfășurată în jurul lui, în loc de haină. Și umblă afară în nămol, sus deasupra de glezne, poate, și ne predică un mesaj așa de răscolitor. Și să le spună Fariseilor și Saducheilor, și să-i numească pe acei învățați, "Voi generație de șerpi." Aceea era neobișnuit ca un om să facă aceea, însă a fost și felul de a afla Adevăr, Viață, în felul neobișnuit. Nu felul stabilit, de rutină, ci felul neobișnuit.

⁶⁶ Și este dorința inimii mele în această seară, că, în această Scriptură neobișnuită, că vom găsi adevărata însemnătate a Crăciunului, ce înseamnă Crăciunul pentru noi, felul cum ar trebui să-l facem acum, sau ce, cum ar trebui să abordăm Crăciunul.

⁶⁷ Acum aflăm înăuntru aici, așa cum am citit, că acești Greci au vrut să-L vadă. Au venit să-L găsească pe Isus. Fără îndoială că ei, ca voi și ca mine, au auzit de El, marile lucrări care El le-a făcut, și marea propovăduire ce a făcut-o El, și lucrurile neobișnuite din viața Lui, așa că El a devenit o Persoană neobișnuită.

⁶⁸ Și doresc să mă opresc aici doar suficient să spun aceasta, că, aproape întotdeauna, când îl afli pe Dumnezeu într-o persoană, tu afli persoana cea mai neobișnuită fiind folosită în felul cel mai neobișnuit.

⁶⁹ Deci, Isus a fost acest profil de Persoană, și El a atras poporul, să afle chiar ce era El și Cine era El.

⁷⁰ Și, desigur, acești Greci erau păgâni, necredincioși, pentru că Grecii se închinau la idoli. Și ei erau mari, ei bine, așa spune, sculptori și atleți. Și aveau multă artă, Grecii aveau, mare artă Grecească, care nu a fost întrecută chiar până în ziua de azi, față de artele lor. Și erau mari, oameni atletici.

⁷¹ Și fiind că, știind că exista vreun Dumnezeu pe undeva. Și ei aveau mii de ei la care se închinau. Și au auzit despre un Dumnezeu istoric care a făcut mari miracole printre Evrei. Și atunci au auzit de asemenea că acest Dumnezeu, care obișnuia să fie Dumnezeul Evreilor lucrător de miracole, a fost acolo în țara lor, cu ei din nou. Deci aceasta le-a atras atenția, așa că au venit să vadă pe Isus.

⁷² Și observați, de obicei felul cum oamenii vor să-l găsească pe Isus, este să găsească pe cineva care știe cum să-i ducă la El. Un conducător, sau unul din slujitorii Lui, este felul cum Îl găsesc. Deci Isus, dacă El alege vreodată un slujitor, El întotdeauna alege pe cineva care îi va aduce pe oameni la El, deoarece este scopul Lui să le slujească oamenilor.

⁷³ Acum aflăm că ei au fost aduși în Prezența Lui. Acum, acești Greci. Filip, ei l-au consultat pe Filip, și Filip a zis, "Acum, aici este cineva care vrea să-l vadă pe Domnul nostru. Așa că nu ar fi chiar drept ca eu să am onoarea să-i prezint pe acești Greci la Domnul meu, așa că mă duc să-l iau pe Andrei să meargă cu mine." Și astfel ei au mers și l-au luat pe Andrei. Și Andrei și Filip, amândoi, au venit și-i-au prezentat pe acești Greci lui Isus.

⁷⁴ Acum, aici este un lucru mare, și un text care este neobișnuit. Chiar de îndată ce acești Greci au fost îndrumați la Isus, Isus nu a indicat spre El însuși, sau El nu S-a făcut cunoscut lor. Deoarece, voi nu îl puteți cunoaște pe Isus în felul acela. Isus nu este cunoscut în felul acela.

⁷⁵ Dar de îndată ce, noi vedem aici în Scriptură, căci când au adus acești Greci, au fost aduși la Isus, și erau în Prezența Lui, părea că Isus ar fi spus, "Ei bine, aceasta nu este... Eu-Eu sunt Mesia rasei Iudaice, care a fost prezis de către profeți, prin inspirație, de-a lungul secolelor. Și Eu sunt aici acum. Și Eu sunt acel... născut din Nazaret. Eu sunt din mamă Iudaică. Tatăl Meu este Dumnezeu. Și Eu sunt aici acum să Mă fac de cunoscut vouă Grecilor." Acum aceea ar fi mai mult ca versiunea din 1961 despre aceasta.

⁷⁶ Dar, priviți, de îndată ce au fost aduși în Prezența Lui! Acela este lucrul principal, să aduci oamenii în Prezența Lui. Și de îndată ce se aflau în Prezența Lui, Isus a zis, "Dacă un bob de grâu nu cade în pământ și moare, acesta rămâne singur." Ce lucru neobișnuit! În loc să accepte prezentarea lor, lucrul ce El l-a făcut i-a îndrumat spre un loc în care îl puteau găsi pe El. "Dacă un bob de grâu nu cade în pământ și moare, acesta rămâne singur."

⁷⁷ Ce a făcut El aici? El i-a îndreptat spre acel mare Adevăr, cum să-l vadă pe EL Ei nu L-au putut vedea în felul Vieții Eterne, doar stând acolo în felul în care El era. El era un Om.

⁷⁸ Acum câteva dimineți, am avut o vedenie, pe la ora nouă sau zece dimineața.

⁷⁹ Eu mă rugam Domnului, simțind o chemare mișcându-mă constant către câmpurile străine anul acesta, să pornesc imediat, în toată lumea. Vreau să merg în Norvegia, și vreau să merg în Germania, Africa, și multe dintre națiuni, anul acesta, dacă este voia Domnului. Doar o chemare în inima mea, să merg.

⁸⁰ Și mă rugam Domnului, și o vedenie mi-a venit asupra ochilor. Și eu stăteam atunci, umblam parcă peste dușumea și am intrat într-o-o cameră unde erau două femei, îndeosebi. Una era la o tejghea, și cealaltă era la o tejghea. Ele vindeau diferite lucruri. Ei bine, am stat pentru un moment și m-am întrebat ce era toată aceasta. Apoi am văzut că un bărbat a venit înăuntru, și a cumpărat de la femeia de la *această* tejghea, o sticlă de parfum care mergea pentru alta, soția lui, poate.

⁸¹ Apoi m-am apropiat, și am spus, "Cât costă acel parfum? Aș dori un pic pentru soția mea, dar îl vreau pe cel de liliac. Îmi plac liliacii."

⁸² Și el a spus, sau femeia a spus, adică, cea... "Această sticlă care a cumpărat-o acel bărbat pentru soția lui, costă patruzeci de cenți, dar nu este de liliac. Această altă sticlă, de liliac, costă un dolar și nouăzeci și opt de cenți."

⁸³ Și am spus, "Eu o voi lua pe aceea." Și mi-am luat portofelul, să iau banii. Și am crezut că i-am dat două bancnote de un dolar.

⁸⁴ Dându-i înapoi, a spus, "Domnule, eu nu cunosc acești bani." Și mi i-a înmănat înapoi. Și aceasta a fost o bancnotă Canadiană de cinci dolari.

⁸⁵ Și am spus, "Scuzați-mă. Am crezut că a fost un dolar." Am spus atunci, "Eu sunt un... sunt un misionar. Și eu, în misiunile mele, primesc bani din diferite părți ale lumii. Și, în aceasta, am făcut o greșală."

⁸⁶ Deci, ea mi-a dat înapoi bancnota de cinci dolari. Și eu i-am dat bancnota Americană de un dolar. Și ea mi-a dat restul, și a spus, "Misionar?"

Și am spus, "Da, doamnă."

⁸⁷ Și în timp ce vorbeam, sau priveam la ea, ea s-a uitat dincolo la cealaltă femeie, și ea cumva a dat din cap. Și a spus, "Dragă, crezi tu că Fratele Branham are dreptate, că noi femeile de astăzi va trebui să trăim așa cum el ne-a spus, cu tăiatul părului nostru, și purtarea hainelor noastre, și lucruri ca acelea?" A spus, "Nu crezi tu că el este greșit în aceea?"

⁸⁸ Ea a spus, "Da." Și a spus, "Mergi înainte, scumpa. Tu, Rut," sau oricare era numele ei; a spus, "tu ai inspirația. Spune-o."

⁸⁹ Ei bine, repede, eu știam că eram în vedenie, deci am știut că acelea erau acele două femei, întotdeauna. Vedeți? Ele sunt, amândouă, biserica unitariană și trinitariană. Iată-le stând acolo.

⁹⁰ Și a spus, "Da." A spus, "Eu nu cred că ar trebui. Deoarece, noi niciodată nu am văzut ochii Lui. Niciodată nu i-am văzut aspectul Lui. Noi nu am ști cum arăta El, așa că de ce am face noi aceasta?"

⁹¹ Și aveam pe mine un costum vechi de patrule. Și i-am spus femeii, am spus, "Doar un moment, surorile mele. Vedeți, voi trebuie să trăiți chiar conform cu Biblia, indiferent de cum a fost Aceasta."

⁹² Ea a spus, "Dar noi nu am trăit acolo în urmă, și noi nu Lam văzut niciodată."

Am spus, "Eu L-am văzut." Și am spus, "Treaba cu privire la lucrul acesta este..."

⁹³ M-am gândit, "Doamne, acum, eu sunt înaintea a două mari, biserici deștepte. Acum, Tu trebuie să-mi dai înțelepciune."

⁹⁴ Și deci atunci m-am auzit pe mine că am început să vorbesc. Vreau ca voi să examinați aceasta. Niciodată nu m-am gândit la aceasta, în viața mea. Am spus, "Un om astăzi trebuie să fie cum a fost atunci, deoarece el este același om. El este format din cinci simțuri. Și dacă el a stat și a privit la El, chiar în față, el încă ar fi trebuit să aibă acel al șaselea simț de credință, să-L creadă, indiferent de cum arăta El. El ar fi trebuit să-L creadă, oricum."

⁹⁵ Și ele și-au acoperit fețele de rușine, și au spus, "Noi niciodată nu am văzut aceasta, domnule, în felul acela," și au început să se îndepărteze. Apoi m-am întors și am pornit spre câmpurile de misiune, care știu că era o-o-o chemare

înapoi pe câmp.

⁹⁶ Acum, vedeți, El i-a îndrumat, pe ei acolo în Prezența Lui, Cristos i-a îndrumat către Adevăr. El a spus cum să Îl vadă, era să meargă la cruce. Acolo este unde se află, la cruce. "Dacă un bob de grâu nu cade, el rămâne singur." Și dacă El nu a murit, El arar fi trebuit să rămână singur El însuși, dacă El nu a murit. Dar, El, fiind bobul de grâu care a căzut în pământ. "Și atunci dacă acesta cade în pământ," El a spus, "acesta va rodi din belșug, dacă cade în pământ și moare." Întâi, acesta trebuie să fie un bob germinat, sau el nu va produce nimic. Dar acesta trebuie să aibă viață în el înainte să poată cădea în pământ. Și El a avut Viață Eternă în El, pentru că El era Emanuel. Și El a trebuit săși dea Viața Lui Proprie, pentru ca să producă din nou Viață.

⁹⁷ Luați, ca grâul. Voi ziceți, "Cum ar putea un bob de grâu?" Iată ce se întâmplă. Un bob cade înăuntru, el produce o sută de boabe. O sută de boabe cad înăuntru, produc o mie de boabe. O mie de boabe cad înăuntru, și produc un milion de boabe. Un milion de boabe cad înăuntru, și produc o-o încărcătură de șlep. Și înainte, și înainte, și înainte, până când hrănește întreaga lume.

⁹⁸ Asta-i ce a vrut El să spună. "Dacă Eu Îmi trăiesc Viața singur, și mor în felul acesta, Eu doar Îmi trăiesc Viața singur, ei bine, atunci, acolo nu va fi roadă după Mine. Dar dacă Eu cad în pământ, sub voia lui Dumnezeu, și Eu voi produce o Naștere nouă. Și în acea Naștere nouă, va produce o alta cu Naștere nouă, și o alta cu Naștere nouă, până când întreaga lume, va fi misionată; Evanghelie propovăduită." "Această Evanghelie trebuie propovăduită în toată lumea, ca o mărturie pentru Mine. Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred."

⁹⁹ Deci dacă noi înșine atunci, în slujba noastră, și în gândurile noastre, și în viața noastră, dacă rămânem așa cum suntem, nu putem face nici un bine. Noi trebuie de asemenea să murim la altar, sau vom trăi singuri; noi vom trăi față de vreo denominațiune sau ceva crez; vom trăi față de ceva organizație. Dar dacă murim față de noi înșine, atunci Duhul Sfânt se va răspândi peste tot, prin buzele noastre. Noi trebuie să murim. Așa de mulți, astăzi, așa este aceasta ca acum. Că dacă... Noi trebuie să realizăm că trebuie să murim, ca să producem viață nouă. Astfel El a spus atât de mult în aceasta, "Dacă vreți să Mă vedeți, voi trebuie să muriți. Muriți față de voi înșivă, și atunci veți produce o viață nouă."

¹⁰⁰ Acum, dacă noi vrem să-L vedem, dacă vă așteptați vreodată să-L vedeți, nu Îl veți vedea niciodată prin vreo înscriere la o biserică, vreo carte de legi care le țineți, ceva crezuri care le slujiți. Voi Îl veți vedea când muriți. Când voi veniți la Calvar și sunteți răstigniți față de voi înșivă, atunci îl veți vedea pe Isus. Noi vrem să- L vedem.

¹⁰¹ Întâi, înainte ca El să spună ceva, El i-a îndreptat spre locul unde să-L găsească. Ca toate Neamurile, sau toți oamenii, voi îl găsiți pe Isus la cruce, când tu ești răstignit cu El.

¹⁰² Astăzi, noi încercăm să-L găsim în toate. Noi încercăm să-L găsim într-o clădire de biserică. Noi încercăm să-L găsim într-o denominațiune. Noi încercăm să-L găsim în a spune un crez. Noi încercăm să-L găsim prin ținerea anumitor zile, prin a ne supune la anumite ritualuri. Dar noi nu putem găsi, până nu venim la Calvar. Acolo suntem răstigniți, cădem în pulberea pământului, și murim față de noi înșine, apoi renăscuți din nou. Atunci îl aflăm pe Isus.

¹⁰³ Oh, așa de mulți încearcă, astăzi, să se țină și să mențină ideea lor proprie. "Eu am felul *meu* despre aceasta. Eu cred *aceasta*." Dar tu nu îl poți găsi pe Cristos până când nu mori față de tine însuși, și îl accepți pe El, Cuvântul, atunci tu afli Viața. Să vedem.

¹⁰⁴ Ce diferit este astăzi! Ce diferit este astăzi, astăzi, cu bisericile, sau ucenicii de astăzi! Ce fac ei, dacă veniți la ucenici astăzi?

¹⁰⁵ Acei ucenici, înainte să facă ceva, i-au dus pe acești Greci direct în Prezența lui Isus. Și dacă El este același ieri, azi, și în veci, El va trebui să acționeze la fel astăzi dacă sunteți aduși în Prezența Lui.

¹⁰⁶ Ucenicii astăzi, sunt așa de mult diferiți, în ziua de azi. Ei încearcă să vă ducă la un leagăn, sau o iesle, sau la un Moș Crăciun, sau la un iepuraș de Paști, sau așa ceva, în loc de Cristos. Ei niciodată nu vă aduc în Prezența lui Cristos. Crăciunul nu este Cristos. Nu. Astăzi, vă aduc, la vreun alt loc, la vreo statuie, vreo biserică, vreo organizație, ceva legi doctrinale, dar nu vă duc în Prezența lui Cristos.

¹⁰⁷ Un ucenic real, adevărat v-ar aduce chiar direct în Prezența lui Cristos. Și de acolo, Cristos v-ar arăta ce aveți de făcut.

¹⁰⁸ Acum, "A dispărut spiritul Crăciunului," a spus cineva astăzi. I-am auzit la radio, a spus un om dând un argument, un lucrător, despre, "Așa de mulți oameni spun astăzi, 'Crăciunul nu este *asa*. Și ar trebui să nu avem Moș Crăciun și lucruri.'" Și acel om a încercat să-și spună punctul de vedere clar, că, "Dacă l-ați scos afară pe Moș Crăciun din Crăciun, ați scos spiritul afară." Ați scos spiritul lui Moș Crăciun afară, asta-i adevărat. Și spiritul lui Moș Crăciun nu este...

¹⁰⁹ Santa, ceva legendă din Germania, o tradiție Germană Catolică, nu este spiritul care face Crăciunul. Spiritul Cristos la care s-a indicat era Duhul Sfânt, care nu este o sărbătoare, ci o închinare la un Dumnezeu viu.

¹¹⁰ Dar el a spus, "Dacă îl scoateți pe Moș Crăciun afară, nu mai există spirit în Crăciun." V-ați putea imagina ca un lucrător să spună aceea în emisiune? Dar asta-i ce a zis, a zis, "Îl scoateți pe Moș Crăciun afară, și nu mai aveți spiritul Crăciunului." Ei bine, ar putea să fie, folosind cuvântul *Christ mass*, ați putea să nu aveți mult din acela.

¹¹¹ Dar să-l scoateți afară pe Moș Crăciun din viața noastră, să vă deschideți inima și să-l lăsați pe Cristos să intre, muriți față de aceste lucruri ale lumii, pentru ca să aveți adevăratul Crăciun. Da.

¹¹² Este mult diferit, decât cum obișnuia să fie, dar s-a schimbat. Nu-nu, Cristos nu s-a schimbat. Ucenicii de astăzi sunt cu mult diferiți de ucenicii din vechime. Astăzi, ucenicii îi aduc pe vorbitori, sau pe căutători, adică, în loc de... Ucenicii din vechime l-au adus pe căutător în Prezența lui Dumnezeu. Iar astăzi, ucenicii de azi, îi aduc în prezența vreunei organizații de biserică, ceva afiliere, ceva crez, ceva doctrină, în loc să-i aducă în Prezența lui Cristos.

¹¹³ Noi luăm cuvântul *Crăciun*. Este foarte rar să auziți vreodată menționat Numele lui Cristos. Voi nu Îl auziți menționat. Luminile și zorzoanele sunt toate pe Moș Crăciun, nu pe Cristos, încât oamenii de abea că știu pentru ce este de fapt Crăciunul. Ei doar l-au păgânizat și l-au păgânizat, până a devenit totul păgân. Este o zi mare comercială de sărbătoare. Acum, dacă vor să facă o zi comercială ca ziua mamei, sau ziua tatălui, sau ziua fiului, sau ziua fiicei, aceea este în regulă. Dar țineți acel comerț departe de Crăciun. Am văzut un afiș nu de mult, a spus, "Puneți pe Cristos înapoi în Crăciun."

¹¹⁴ Acum, ei vă aduc la biserică, voi învățați un crez. Ei vă aduc la un Crăciun, ce faceți voi? Voi vedeți un Moș Crăciun. Ei vă aduc la o biserică, voi vedeți o organizație.

¹¹⁵ Dar Cristos i-a adus la cruce. Și când luați un ucenic real care vă va îndruma la Cristos, Cristos vă va aduce la cruce, unde sunteți răstigniți cu EL Și Viața Lui Eternă și viața voastră se întâlnesc împreună, și viața voastră moare, și vă luați asupra voastră Viața Lui Eternă, și atunci sunteți un fiu de Dumnezeu. Amin.

¹¹⁶ Ce diferență, între ucenicii din vechime și ucenicii de astăzi!

¹¹⁷ Dacă îi menționați unui ucenic, "Aș dori mult să-l cunosc pe Domnul Isus."

¹¹⁸ "Ei bine, acum uitate, noi aparținem la *cutare-cutare* biserică, vino și unește-te la aceea, unește-te cu noi." Vedeți? Sau, "Noi eram... Noi aparținem la această *cutare-cutare* societate, și vino unește-te la *aceea*." Și aceea este ce auziți.

¹¹⁹ Dar Cristos Însuși i-a îndrumat pe oameni la moartea Lui, și a spus, "Dacă un bob de grâu nu cade în pământ, el rămâne singur."

¹²⁰ Oh, cât de diferit este! Da, domnule. Ce diferit! Dar viața voastră și Viața Lui se găsesc una pe alta, nu la biserică, nu într-o clădire, nu într-un crez, nu în fapte bune, ci în cruce unde sunteți răstignit cu El. Acolo este unde îl aflați pe Cristos. Voi nu Îl aflați prin a face mai bine, întorcând o pagină nouă. Începând o viață nouă, voi nu îl găsiți pe Cristos. Voi îl găsiți pe Cristos numai în moarte; nu într-o iesle, nu într-o mărturisire. A crede în anumite crezuri și fabule, voi nu îl găsiți pe Cristos acolo.

¹²¹ Un slujitor adevărat vă duce la El, și El este Cuvântul. Voi ziceți, "Atunci, Frate Branham, dacă Cristos este pe pământ astăzi, un slujitor adevărat îl va duce la El, Cristos." Ei bine, Cristos este aici, în forma Cuvântului. Și Cuvântul aduce Viață, pentru că El este Cuvântul. Cristos este Cuvântul. Da, domnule. El este Cuvântul, Însuși. Adevăratul slujitor întotdeauna te duce la Cuvânt.

¹²² Acum, El este Cuvântul. El este această Biblie făcută vie. Și când tu mori față de tine, cu Cristos, ca un bob de grâu, atunci Cuvântul trăiește în tine, produce aceleași rezultate cum a produs El în Acel bob de grâu viu care a trebuit să cadă în pământ. Amin. Voi sunteți părtași în învierea Lui. Voi sunteți părtași cu El, în toate binecuvântările Lui, în toate manifestările Lui. Voi sunteți părtași cu El, în tot ce El a făcut.

Acum, El este Cuvântul cu talmăcirea adevărată a Acestuia.

¹²³ Acum voi ziceți, "Oh, noi credem Biblia, domnule. Noi credem Biblia."

¹²⁴ Dar acum, dacă credeți Biblia, Isus a spus așa în Biblie, Sfântul Ioan 14:12, "Cel ce crede în Mine, lucrările care la fac Eu le va face și el." Aceea este talmăcirea adevărată a Bibliei, căci Dumnezeu Însuși este în voi, vorbindu-vă înapoi propria Lui talmăcire. Glorie! Aceea este adevărata talmăcire, Dumnezeu în voi, talmăcind propriile Sale Cuvinte. Amin. Nu a spus Isus, "Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred"? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Dumnezeu în voi, dând propria Sa talmăcire. Voi nu trebuie să vă uitați la altcineva. Ziceți, "Cuvântul spune *aceasta*." Credeți-L, și Acesta se va talmăci Singur, deoarece Dumnezeu vă folosește ca să talmăcească propriul Său Cuvânt. Amin. Cristos este talmăcirea vie a propriului Său Cuvânt.

¹²⁵ Să ne uităm la câteva, cum talmăcește El Cuvântul, acum, dacă El are talmăcirea corectă.

¹²⁶ Acum mergem aici la Metodiști, ei spun, "Noi avem talmăcirea corectă." Bapțiștii, ei spun, "Noi avem talmăcirea corectă." Prezbiterienii, "Noi avem talmăcirea corectă." Biserica lui Cristos, așa numită, "Noi avem talmăcirea corectă." Ele toate au "talmăcirea corectă"? Ele sunt toate diferite, una de alta. Atunci, acolo este ceva greșit pe undeva.

¹²⁷ Acum, singurul fel cum putem afla, este să aflăm felul cum Isus le-a spus Iudeilor cum să talmăcească Cuvântul. Amin. Și dacă Cristos a spus așa, aceea o face corect.

¹²⁸ Metodiștii spun, "Felul cum Îl talmăcesc frații noștri, consiliul." Bapțiștii spun, "Felul cum noi Îl talmăcim." Prezbiterienii spun, "Felul cum noi Îl talmăcim."

¹²⁹ Dar este felul cum Isus L-a talmăcit, aceea este corect. Să ne uităm cum talmăcește El Cuvântul. El a spus, "Dacă Eu nu fac lucrările Cuvântului Tatălui Meu, să nu Mă credeți." Aceea o stabilește. Așa este cum a talmăcit El. El a spus, "Dacă nu mă puteți crede pe Mine, credeți lucrările care Eu le-am făcut. Și dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu o credeți, deloc." Amin. Aceea o stabilește.

"Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el."

¹³⁰ Acum, acolo trebuie să fie ceva corect și ceva greșit. Sau, oricare, ce facem noi? De ce ne jucăm? Ce facem, mergând aici în jur, pretinzând a fi Creștini, și făcând *aceasta, aceea, și cealaltă*, și ne unim la *aceste* crezuri, și dăm mâinile cu *acest* fel de Penticostali, sau *acela*, sau Metodiști, sau Prezbiterieni, sau Bapțiști, sau Catolici? Ce e cu toată aceasta? Ce facem, ne jucăm de-a ascunde radiera, pisica și șoarecele? Unde ne aflăm?

¹³¹ Atunci există doar o singură cale, doar o singură temelie. Există doar o cale sigură, aceea este talmăcirea care a dat-o Isus Cuvântului. Aleluia! Acea este talmăcirea care este corectă. A spus, "Dacă Eu nu fac lucrările care Tatăl a spus că Eu le-aș face, atunci să nu Mă credeți." Amin. Acea este talmăcirea.

¹³² Talmăcirea astăzi este, Isus a spus, "Cel ce crede în Mine, aceleași lucrări care Eu le fac le va face și el." Și Scriptura de asemenea a spus, "El este același ieri, azi, și-n veci." Isus a spus, "Așa este cum să știți dacă Eu vin de la Dumnezeu sau nu." Așa este cum să ajungeți să știți.

¹³³ Ei au spus, "Acum, stai un minut. Noi îl avem pe Abraham, ca părintele nostru." El a spus, "Părinții noștri au mâncat mana în pustie."

Și Isus a spus, "Ei sunt toți morți." "Noi am băut apă din stânca lovită." "Și ei sunt toți morți."

¹³⁴ A spus, "Dar Eu sunt Pâinea Vieții care vine de la Dumnezeu, din Cer." "Și nu sunt Eu cel care vorbește, este Tatăl Meu care locuiește în Mine. El este talmăcitorul Cuvântului Divin. Și El dovedește din nou că El este Dumnezeu, deoarece El face chiar cu Mine ce El a spus că El va face." Amin. Acea este Scriptura.

¹³⁵ Acela este Mesajul să ajungă la oameni; nu un leagăn, nu o iesle. Crăciunul nu este menționat în întreaga Carte a Bibliilor. Nici o singură dată nu i-a îndrumat Isus la nașterea Lui, ci la moartea Lui.

¹³⁶ Nici o singură dată nu a spus Isus, "Uniți-vă de o biserică." Nici o singură dată nu a spus El, "Recitați un crez."

¹³⁷ Dar El a spus, "Veniți la Mine." Și El a spus, "Cel ce vine, lucrările care le fac Eu îl vor însoți pe acela chiar cum mă însoțesc pe Mine."

¹³⁸ "Căci dacă Eu nu fac lucrările Tatălui, să nu Mă credeți. Căci Cuvântul a spus, când vine Mesia, aceste lucruri vor avea loc. 'El va fi un profet.' Da. 'El o să fie un profet. El o să fie un văzător cum a fost Moise.' 'Șchiopul va sări ca un cerb. Orbul va vedea. Surdul va auzi. Și mutul va vorbi. Aceasta se va arăta, în El, cum putea El înfăptui semnele lui Mesia.' Acum, dacă semnele lui Mesia nu adevăresc slujba Mea," El a spus, "atunci să nu Mă credeți. Dar, aici este felul cum talmăcești Cuvântul." El a spus, "Dacă Eu nu am aceste semne, atunci să nu o credeți. Dar dacă Eu produc semnele, și nu Mă puteți crede a talmăci Cuvântul, credeți semnele, căci ele vorbesc despre Cuvânt." Acea este adevărata talmăcire a Acestuia. Asta-i tot. Acela este Mesajul.

¹³⁹ Voi nu trebuie să luați vorba nimănui. Voi nu trebuie să vă uniți de nici o biserică. Nu vă puteți uni de o Biserică. Vă puteți uni de aceste organizații. Dar Biserica lui Dumnezeu, voi sunteți născuți în Ea, de la Calvar.

¹⁴⁰ Zici, "Binecuvântat fie Dumnezeu! Eu sunt, de asemenea, Frate Branham." Atunci lucrările care Isus le-a făcut, le vei face și tu. Aceasta este ce Isus a spus. Vedeți? "Lucrările care Eu le fac..." Ce? El a spus, "Lucrările care Eu le fac, mărturisesc despre Mine." Aleluia! Lucrările care le fac Eu, ele depun mărturie." Nu vedeți? Cu alte cuvinte, "Semnele lui Mesia, nu puteți să vedeți ce trebuia să facă Mesia? Și nu credeți că Eu am talmăcirea corectă a Cuvântului, atunci de ce o susține Tatăl Meu? Vă gândiți că Eu sunt prea aspru pe organizațiile voastre," a spus El, "dacă vă gândiți că Eu sunt prea-prea radical. Și spuneți că Eu sunt 'un nebun', Eu 'am un drac', Eu Mi-am pierdut mintea."

¹⁴¹ Ei i-au spus lui Isus că El era nebun. *Nebun* înseamnă "trăznit." "Tu ești nebun. Tu nu aparți la grupurile noastre. Și Tu ești aici afară ca un nebun. Tu Ți-ai pierdut mintea."

¹⁴² Atunci Isus a putut să le spună, aceasta, "Atunci dacă voi sunteți din Dumnezeu, unde sunt semnele lui Dumnezeu? Dacă ați crezut în Moise, unde sunt cu voi semnele lui Moise? Dacă ați crezut în profeți, unde este semnul profeților cu voi? Deci dacă nu puteți să credeți că Eu am talmăcirea corectă, credeți semnele, căci Ele mărturisesc că Eu sunt corect." Aleluia! "Ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine. Ele dau mărturie dacă Eu sunt corect sau nu. Toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor urma Aceasta și vor veni la Aceasta. Și nimeni nu va putea veni fără ca Tatăl să-l fi chemat." Corect.

¹⁴³ Totuși, "El a făcut așa de multe lucrări," Biblia a spus, "totuși ei nu au putut să-L creadă, pentru că Isaia a spus, 'Ei au urechi și nu pot să audă; ochi și nu pot să vadă.'" Sunt orbi ca un liliac. Totuși, ei nu pot să vadă aceasta, pentru că profetul a spus că nu puteau. Acum, la fel este astăzi cum a fost atunci. Da.

¹⁴⁴ A spus, "Dacă nu puteți... Eu nu fac lucrări. Nu sunt Eu care face, vorbește Cuvintele. Nu sunt Eu care face lucrările, de altfel. Acesta este Tatăl Meu. Și dacă știți ce era Dumnezeu, Dumnezeu era Creator. Dumnezeu a fost Acela care era asupra lui Moise, și Dumnezeu în Moise a prezis ziua Mea. Dumnezeu era în Vechiul Testament," a spus EL Atât de mult ca să spună, "Acela care a fost asupra profeților, v-a spus că, 'Acel Profet Major va veni într-o zi, și la El se vor aduna copiii.' Dacă nu puteți să credeți cum vă talmăcesc Eu Cuvântul, atunci credeți semnul, căci ele vorbesc despre Mine."

¹⁴⁵ Oh, ei nu au putut să creadă. Ei, ei nu au putut să vadă Aceasta. El era Dumnezeu în carne. Deoarece, ce era El? El

era Cuvântul manifestat. El era ce Dumnezeu a promis.

¹⁴⁶ Ascultați, Tabernacolul Branham. Luați-o în serios, în această seară de ajun de Crăciun. Vedeți?

¹⁴⁷ Dacă El nu a fost, atunci Dumnezeu nu L-ar fi adevărit. Cu certitudine. Cu alte cuvinte, El a putut spune, "Care din grupurile voastre (Farisei, Saducheii, sau orice ar putea ei să fie), care din bărbații voștri, care din marii voștri preoți, care din cărturarii voștri, pe care Dumnezeu îi folosește să vorbească Cuvântul Lui prin ei și să-L manifesteze, să spună că Acesta este corect?"

¹⁴⁸ Ei bine, ei au putut să spună, "Bărbații noștri sunt educați. Noi suntem deștepți. Noi cunoaștem Biblia aceea din generație în generație."

¹⁴⁹ „Bine, atunci, de ce nu O face Dumnezeu iarăși vie în acei bărbați, dacă Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu?"

¹⁵⁰ Priviți. "Eu și Tatăl suntem Unul," nu trei. "Noi suntem Unul." Dumnezeu este în EL Dumnezeu vorbește prin El. El nu mai este al Lui propriu, ci El este Glasul lui Dumnezeu prin buze omenești. Aleluia!

¹⁵¹ Și fiecare credincios în El, în seara aceasta, este la fel stăpânit, așa de stăpânit, așa de complet predat, încât cuvintele lui devin ca și Cuvintele lui Cristos. El vorbește și Cuvântul se face trup. El vorbește și Cuvântul este manifestat. "Lucrările care le fac Eu le veți face și voi. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred."

¹⁵² Isaia a spus, în al 42-lea capitol, noi chiar am citit, "A venit Lumină mare." Lumină! Oh, nu vreau să deviez de la subiect. Dar cea mai mare Lumină care a strălucit vreodată a strălucit în acel smerit, Nazarinean micuț: un Om fără frumusețe care săL dorim; un Om fără educație, firește vorbind; un Om care nu a cunoscut ritualurile și lucrurile din această lume. Dar putea lega demoni, să învieze morții, și dracii tremurau.

¹⁵³ Și Dumnezeu L-a identificat din Cer, și a vorbit înapoi, "Acesta este Fiul Meu preaiubit." Nu înaintea plutocraților, ci înaintea unui grup selectat pe care El i-a chemat. Lumină mare!

¹⁵⁴ De ce? O Lumină mai mare strălucea din Cuvântul Lui. Ce era Cuvântul? Cristos. Ce a fost El? Cuvântul adus la Viață. Și Cuvântul adus la Viață, a dat o Lumină mai mare decât a dat El când El a zis, "Să fie lumină," în Genesa 1. Aceea a fost o lumină de creație, o creație muritoare, care trebuie să cadă. Dar Cuvântul Lui era Viață Eternă și Lumină Eternă. Și când un om a crezut Aceea, el avea Lumină Eternă.

¹⁵⁵ "Lumină pentru aceia care stau în regiunile umbrelor morții," Matei 4. "Aduce Lumină la Neamuri," care au fost posedate și condamnate de Dumnezeu, în idolii lor. Dar El a venit ca o Lumină.

¹⁵⁶ Ce a spus el? "Cuvântul Tău este o Lumină pe cărarea mea, o Lumină să lumineze cărarea la ale mele-la picioarele mele, să mă călăuzească."

¹⁵⁷ Și astăzi, Lumina lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, Lumina manifestată. Lumina sunt lucrările lui Dumnezeu, vorbite de Cuvântul lui Dumnezeu, adus la Viață, și este o Lumină mai mare decât cum a fost în zorii creațiunii. Amin. Lumină pentru candelă, pe cărare. Vai! O Dumnezeule! Lumină, Cuvântul!

¹⁵⁸ În întuneric cum suntem astăzi, umpluți cu crezuri și denominațiuni, umpluți cu senzații și fanatism, inimi deschise pentru morminte de orice fel de spirit, care ar tăgădui chiar acest Cuvânt de a fi Adevărul, și spun, "Zilele miracolelor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca botezul cu Duhul Sfânt, vorbire în limbi, profeți, și așa mai departe. Ei au murit, cu ani în urmă."

¹⁵⁹ Atunci să vezi pe Dumnezeu, în mijlocul întunericului, întunericul de crez, întunericul de denominațiuni, să ia Cuvântul Lui și un grup de oameni care Îl va crede, și luminează înainte Viața Lui și Lumina Lui. Este mai multă Lumină. Este Lumină Eternă, mai mult decât cum a fost la zorile creațiunii. "Să fie lumină; și a fost lumină." Cu certitudine.

¹⁶⁰ Acum, Isus nu a spus, acum, că El o să-i aducă la Betleem. Isus nu le-a spus Grecilor, când s-au apropiat, "Acum, doar un moment. Dacă vreți să vedeți Aceasta, Eu vă voi duce înapoi la Betleem unde M-am născut. Și Eu vă voi spune cum s-a întâmplat în urmă acolo." Nu a fost așa.

¹⁶¹ El i-a indicat spre un loc viitor, dacă ei vroiau să-L cunoască. "Dacă vreți să Mă cunoașteți," cu alte cuvinte, "Eu nu vă voi duce înapoi și să vă spun când M-am născut la Betleem, și totul despre aceea. Eu vă voi îndrepta spre un loc unde Eu voi fi răstignit pentru voi. Și înăuntrul acolo, dacă voi veți fi răstigniți cu Mine, și vă luați sus crucea și Mă urmați, veți ști Cine sunt Eu. În afară, de aceea, niciodată nu veți învăța aceasta prin artele voastre antice. Voi niciodată."

¹⁶² "Bine," voi ziceți, "Frate Branham, dar noi învățăm Aceasta prin arta Bibliei." Nu. Noi nu. Dacă noi o învățăm prin arta Bibliei, atunci de ce nu au avut Aceasta Fariseii? Aceasta nu se învață prin arta Bibliei, pentru că are prea mulți artiști care încearcă să o picteze. Dar Biblia are dreptate, dar Dumnezeu este Artistul.

¹⁶³ Crezurile spun astăzi, "Uniți-vă la aceasta. Spuneți această doxologie. Repetați Crezul Apostolilor. Uniți-vă la biserica noastră. Dați mâinile. Fiți botezați, în numele de ,Tată, Fiu, Duh Sfânt." Acelea sunt crezuri denominaționale. Corect. Artistul nu a pictat tabloul în felul acela.

¹⁶⁴ Artistul l-a pictat, că, "Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce m-a trimis pe Mine are Viață Eternă. Lucrările care Eu le fac le va face și el. Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred." Acela-i felul cum Pictorul l-a pictat. Deci când Dumnezeu reflectă aceea, voi știți că a-ți descoperit pictura corectă.

Afară de aceea, aveți o copie falsă. Amin. Luați acea copie veche falsă, de vreun fel de crez, și aruncați lucrul afară pe ușă, în seara aceasta. Și luați Lumina Evangheliei Biblice, și lăsați ca Pictorul să-l picteze pe Cristos în voi. Amin. Acela-i felul. Asta-i tot.

¹⁶⁵ Nu, El nu i-a dus la iesle. El nu i-a dus la Crăciun.

¹⁶⁶ Isaia a spus, "Numele Lui va fi chemat..." "În același capitol, a spus, "Numele Lui va fi... "Nu, al 55-lea capitol din Isaia. A spus, "Numele Lui va fi chemat Minunat, Sfetnic, Prințul Păcii, puternicul Dumnezeu, veșnicul Părinte." Amin.

¹⁶⁷ Doresc să fi avut timp. Eu ar trebui. Mi-ar place să iau un text despre fiecare din ele: "Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu puternic, Părinte veșnic, și Minunat."

¹⁶⁸ Doar să atingem gândul Minunat, pentru un minut, Minunat. Oh, Isaia a spus că El era Minunat. Să ne gândim la câteva lucruri care El le-a spus, care L-au făcut Minunat. Ce L-a făcut Minunat? Când El a spus aceasta, "Eu și Tatăl suntem Unul," Minunat.

¹⁶⁹ Spuneți-mi ce Fariseu ar fi putut să spună aceea. Spuneți-mi ce mare preot ar fi putut să spună aceea, cu Dumnezeu să o susțină. Vedeți?

¹⁷⁰ A spus, "Dacă Eu nu fac lucrările acum, să nu credeți nimic ce spun Eu. Dar dacă Eu predic aceasta, atunci arată că Dumnezeu M-a trimis să o fac."

¹⁷¹ A spus acum, și El a spus, "Eu și Tatăl Meu suntem Unul." Nu, "Eu și Tatăl Meu suntem trei." Isus a spus. Acum, crezul zice, "Eu și Tatăl Meu suntem trei." Dar Biblia a spus, și Isus a spus, "Eu și Tatăl Meu suntem Unul." Acela-i Minunat. Vedeți cum Dumnezeu, "făcut trup"? Aleluia! Nu vreo a doua, sau a treia, sau a patra persoană; ci Dumnezeu Însuși. Isus a spus așa. Certăți-vă cu El, nu cu mine. Eu doar spun ce a spus El. "Eu și Tatăl Meu suntem Unul. Nu sunt Eu care face lucrările. Este Tatăl Meu. El locuiește în Mine. Dacă nu mă credeți pe Mine; credeți Cuvântul, căci El este Cuvântul. Și Cuvântul este făcut trup, și Eu sunt. La început era Cuvântul."

¹⁷² Același scriitor al Evangheliei, Ioan, a spus, "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi."

¹⁷³ Aceea îl face pe El și Dumnezeu aceeași Persoană; dacă Dumnezeu este Cuvântul, și El este Cuvântul. "Eu și Tatăl Meu suntem Unul," atunci. Oh, acela-i Minunat! Da, domnule.

¹⁷⁴ Am putea spune așa de multe lucruri despre aceea, Minunate, lucruri ce a spus El!

¹⁷⁵ Un alt lucru El a spus, "Eu sunt Lumina lumii." Spuneți-mi un preot care putea spune aceea. Spuneți-mi o denotațiune care poate spune aceea. Spuneți-mi un crez care poate spune aceea. Aceea-i Minunat.

¹⁷⁶ "Eu sunt Adevărul." Oh, vai! Crezurile noastre sunt la un milion de mile de la Adevăr. Crezul nu îl poate manifesta pe Dumnezeu. Crezul nu poate.

¹⁷⁷ Chiar cum Ilie a spus, pe vârful Muntelui Carmel, "Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, El să răspundă." Crezul nu o va face. Nu, domnule.

¹⁷⁸ Dar Dumnezeu o va face. Cine este Dumnezeu? Cuvântul, Cuvântul manifestat. El o va face.

¹⁷⁹ "Eu sunt Lumina lumii. Eu sunt Adevărul care este în lume. Eu sunt Calea." Nici o altă cale decât El. Asta-i tot. Să nu vă duceți printr-un crez. "Veniiți la Mine." Vedeți? "Eu sunt Calea, Lumina, Adevărul." Toate acelea, El a fost. Acelea sunt Cuvinte minunate care El le-a spus. "Eu sunt Calea. Eu sunt Adevărul. Eu sunt Lumina. Eu sunt-Eu sunt cel Dintâi; Eu sunt cel de pe Urmă. Eu sunt Începutul; Eu sunt Sfârșitul. Eu sunt Cel ce era, care este, și va veni. Eu sunt Rădăcina și Lăstarul lui David. Eu sunt Steaua Dimineții. Eu sunt Alfa la Omega. Eu sunt totul. Eu și Tatăl suntem Unul. El locuiește în Mine. Eu sunt El. El este Eu."

Ei au spus, "Tu, fiind un Om, te faci Dumnezeu?"

¹⁸⁰ Oh, cum le-a spus El fariseilor o dată, "Voi greșiți, necunoscând Cuvântul lui Dumnezeu, mei puterea lui Dumnezeu. Voi greșiți, prin a nu cunoaște aceasta." Cu certitudine. Cuvinte minunate! Minunat!

Să ne gândim despre lucrări minunate, o dată. Ce a făcut El?

¹⁸¹ Ce era El? Isaia a spus că El ar fi Minunat. Când a ajuns să-L cheme cu toate numele care a putut, "Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu puternic, Părinte veșnic," toate acestea, el a spus, "El este doar Minunat." Cuvinte Minunate!

¹⁸² Acum o să vorbim despre lucrări minunate, pentru un minut. Ce lucrări a făcut El care erau minunate?

¹⁸³ Într-o zi acolo era o procesiune funerară venind din Nain-Nain. O văduvă, cu singurul ei copil, mort, zăcând pe un catafalc, înțepenit, cadavru, îmbălsămat, mergând în jos spre mormânt, să fie îngropat. El a călătorit tot drumul de la Nazaret. Picioarele Lui, rănite, cu praf, obosit, epuizat. A auzit acel plânset. El sa uitat. Venind în jos pe drum, venea o mică văduvă, bocind. Băiatul ei, singurul ei fiu, zăcea pe acea targă, mort.

¹⁸⁴ S-a nimerit, acolo, că a trecut pe unde era Isus. Moartea și Viața nu pot veni împreună, voi știți; una trebuie să plece. El a spus, "Opriți purtătorul." A pășit acolo și l-a atins pe băiat. Și viața care era în băiat, care era dusă poate de două zile, s-a reîntors înapoi. Eu pot chiar vedea giulgiul începând să se miște, văd oameni începând să privească. Și un om care era mort, s-a ridicat în picioare, a mers acolo și și-a pus brațele în jurul mamei sale, poate. Acelea sunt lucrările

lui Dumnezeu. Minunat! Nu a fost? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Sigur a fost.

¹⁸⁵ Îl pot vedea pe Iair, un preot micuț, era un om plăcut. El la crezut pe Isus, dar a trebuit să o păstreze în tăcere, din cauza asociațiilor săi.

¹⁸⁶ Așa de mulți credincioși în secret astăzi de felul acela, se tem că vor fi scoși afară din biserica lor. Vedeți? Lași, Dumnezeu nu poate folosi așa ceva. Dumnezeu vrea un bărbat care poate sta acolo. Dacă ia moartea, sigileaz-o. "Nu vă temeți de acela care poate nimici trupul, ci de Acela care nimicește trupul și trimite sufletul în iad."

¹⁸⁷ Iair. Eu Îl văd mergând la casa acestui-acestui lucrător. A intrat înăuntru unde o micuță, singura copilă, în vârstă de doisprezece ani, fetiță zăcea înțepenită, moartă, întinsă pe canapea. Trupul ei micuț, fără viață zăcea acolo. Mănuțele ei, mici palide. Unghiile ei s-au albit. Buzele ei strânse. Febra a ucis-o, sau ceva. Ochișorii ei erau fixați și închiși, și era ceva pus peste ei, poate. Părul ei micuț era pieptănat. Acolo erau trandafiri și lucruri așezate în jurul ei. Și mama și tata, țipau. Vecinii, țipau. Singura lui copilă era dusă.

¹⁸⁸ Eu Îl văd pășind în acea cameră. Amin. Și S-a uitat în jur. I-a văzut pe toți. Și ei au început să rătă de El. El i-a scos afară din cameră. Aceea-i Minunat. Vedeți? Un Om poate lua controlul întregii mulțimi. De ce nu au spus ei ceva? Le era frică să spună ceva.

¹⁸⁹ De ce nu condamnă ei Cuvântul astăzi? Le este frică să o spună. Asta-i tot.

¹⁹⁰ A pășit în camera aceea, a luat mânuța aceea, rece, și a vorbit într-o limbă necunoscută, acolo afară pe undeva. Și duhul acelei copile a venit înapoi, și ea a trăit din nou. Minunate lucrări! Da, au fost. Au fost lucrări minunate, a dovedit că El era Minunat.

¹⁹¹ Aș putea spune și despre Lazăr, când ei deja i-au îmbălsămat trupul, cu patru zile înainte, au pus strat peste strat de mirodenii pe el, și au înfășurat pânza în jurul și împrejurul acestui tânăr. Și acolo era el, zăcând în mormânt, și putrezit. Nasul deja i-a căzut înăuntru. Buzele i-au căzut în față. Viermii pielii au început să-l mănânce. Și sufletul lui era în călătorie de patru zile, afară pe undeva.

¹⁹² Eu Îl văd, umerii Lui micuți, aplecați. Oh, vai! Lumea ar fi spus, "Priviți la acela. Priviți la acel Om. Priviți la El. Și voi L-ați numit, Dumnezeu. Iată-L acolo, mergând jos la mormânt, plângând lacrimi muritoare." Biblia a spus că El a plâns. Lacrimi căzând de pe obrajii Lui, trăgând pe nas, așa cum El mergea la mormânt. El era un Om atunci.

Dar Îl aud spunând, "Rostogoliți piatra la o parte." Amin. Amin.

¹⁹³ El a schimbat scena. Lazăr, care era mort de patru zile, a stat în picioare și a trăit din nou. Eu pot vedea mirodenia începând să se scurgă prin păturile cu care l-au avut înfășurat. Ce? Viața a intrat din nou. Duhoarea s-a îndepărtat. A venit carne nouă. Un duh, care a fost patru zile pe altundeva, s-a reîntors în trupul lui, și un bărbat a stat pe picioarele lui. Vorbiți despre a fi Minunat, Sfetnici. Prințul Păcii, puternicul Dumnezeu, acolo era El. Sigur, El era. În regulă.

¹⁹⁴ Noi găsim femeia la fântână, când El a stat și a vorbit cu ea câteva minute, și i-a spus că avea cinci bărbați la timpul acela. Ea a spus, "Domnule, Tu trebuie că ești un profet. Noi știm, când vine Mesia, acela o să fie semnul Lui."

¹⁹⁵ El a spus, "Eu sunt Acela care vorbește cu tine." Minunat! Nu a fost? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Minunat!

¹⁹⁶ Într-o noapte o mare vuia. El a adormit, de oboseală, chiar ca un om. El a adormit, de oboseală. Dracii au jurat că Îl vor îneca în acea noapte. Și se gândeau că erau chiar gata să-L prindă, când pânzele s-au sfâșiat, vâslele erau rupte, corabia era îmbibată de apă și se umplea. Ei au fugit în spate, ucenicii, au spus, "Nu-ți pasă că pierim?"

¹⁹⁷ Și El s-a sculat, și Și-a șters somnul din ochi. A spus, "Oh, puțin credincioșilor, până când voi fi Eu cu voi?"

¹⁹⁸ „Ce vei face Tu acum? Ce vei face Tu aici afară pe această mare furtunoasă când această, Galilee mare, se duce drept până la fund cu fiecare val? Ce vei face Tu, când diavolul șade peste acel munte acolo, șoptind prin acele valuri în jos în felul acela, azvârlind aceea?" Obosit, voi știți. Voi știți, El jos acolo. "Aceasta împingând apa sus, la treizeci sau patruzeci de picioare înălțime. Ce o să faci Tu?"

¹⁹⁹ A spus, "Până când voi fi Eu cu voi?" Și-a pus piciorul pe frânghia pânzelor corabiei și a spus, "Taci, potolește-te." Și vânturile au tăcut. Cu alte cuvinte, El a spus, "Vântule, ține-ți gura. Valurilor, duceți-vă înapoi jos unde aparțineți." Acolo nu era nici măcar o undă pe apă. A stat acolo și s-a uita în jur.

²⁰⁰ A mers înapoi, cu grupul înspăimântat de apostoli stând acolo. S-a întins din nou jos, și Și-a continuat somnul.

²⁰¹ Ei au spus, "Ce fel de Om este acesta?" Minunat! Amin. Minunat! Nu credeți că El a fost Minunat? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Sigur. El era Minunat. Da, domnule.

²⁰² Când, acel Om Însuși a părăsit Cerurile, când întregul sistem solar era coroana Lui, fiecare miliard de stele care suspendau pe pământ, fiecare stea. Acele milioane de mile depărtare, când ei privesc prin acea lupă, acolo afară la Muntele Palomar, și puteau vedea o sută douăzeci de milioane de ani lumină în spațiu, și toate acele miliarde și trilioane de stele erau în coroana Lui. Și El le-a părăsit, ca să ia o coroană de spini. Cine ar face aceasta? Minunat! Oh, vai!

²⁰³ Eternitatea era roba Lui. El a fost îmbrăcat cu Viață Eternă. El nu a avut un început. El nu a început la Betleem, voi știți, așa cum oamenii încearcă să se gândească că El a început. El nu a avut început. Amin. Îmbrăcat cu Viață Eternă, și a dat-O la o parte, ca să ia o robă veche murdară de moarte, pentru tine și mine. Minunat! Aha. Da.

²⁰⁴ Cerul a fost Palatul Lui. Tot Cerul i-a aparținut Lui. Acela era Palatul Lui. Nimic nu putea să strălucească vreodată cu El. Și El a venit pe pământ. Și chiar a spus, "Vulpile au vizuini, și păsările au cuiburi, dar Eu nici măcar nu am un loc să-Mi pun capul." Asta-i minunat. Nu gândiți așa? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

²⁰⁵ Prieteni, o mulțime de context am scris aici. Dar poate nu am timp să ajung la acesta. Mă voi grăbi repede.

²⁰⁶ Acela este Isus pe care trebuie să-l vedeți. Nu pe Isus din denomi-națiuni despre care ei vorbesc; nu pe Isus din crezuri; nu pe Isus dintr-un fel de Crăciun legendar; nu pe Isus din ceva iepuraș de Paști; ci pe Isus al Calvarului, pe Isus Care a pus totul deoparte, despre Care au vorbit profeții.

²⁰⁷ Am putea continua aici, "Părinte Minunat, Minunat, Părinte Minunat, Sfetnic Minunat, Prinț al Păcii Minunat, Dumnezeu puternic Minunat." Doar continuăm să mergem, mergem, mergem. Vedeți? Dar să lăsăm deoparte, spunem aceasta, "Noi trebuie să vedem, dacă voi... Acela-i Isus pe care trebuie să-l vedem, ca să avem Viața Lui Eternă."

²⁰⁸ Nu o puteți primi într-un crez. Nu o puteți primi în înscrierea la o biserică. Nu o puteți primi prin vreun fel de fabulă despre care vi se spune, Moș Crăciun. Moș Crăciun nu are Viață Eternă. Nu. Un crez nu are Viață Eternă.

²⁰⁹ Nici chiar a cunoaște Cuvântul Lui, nu vă dă; a-L cunoaște, Aceasta nu vă dă Viață Eternă. "A-l cunoaște pe El," Biblia a spus, "a-l cunoaște pe El, este Viață Eternă." Nu să cunoști Cuvântul Lui. Să-l cunoști pe El!

²¹⁰ Grecii au vrut să-L vadă pe El. Au vrut să cunoască persoana Lui. "Domnilor, vrem să-l vedem pe Isus."

²¹¹ Acum, voi nu vedeți cu ochii voștri. Voi vedeți cu inima voastră. Înțelegeți? Voi priviți cu ochii voștri. Voi înțelegeți cu inima voastră. A *vedea* este "a înțelege." Vă uitați direct la ceva, ziceți, "Eu nu o văd." Dar, te uiți la aceasta. Dar, vrei să spui, că nu o "înțelegi."

²¹² Grecii au vrut să-l cunoască pe Isus, și El le-a dat modul să-L cunoască. Să-l cunoască pe El! Nu să cunoască crezul Lui, nu să cunoască Cuvântul Lui, nu să cunoască miracolele Lui, ci să-l cunoască pe El! Și singurul fel cum găsiți aceea, este la cruce, nu la leagăn. Nu. Este crucea ce o văd. El i-a îndrumat la o cruce, nu la... Nu la ceva crez, sau-sau nu ceva iesle, sau fel de denomi-națiuni, ci la cruce.

²¹³ Și acum este la fel astăzi, un adevărat ucenic, și dacă veniți vreodată la Isus. El nu va spune, "Isus mi-a spus să mă înscriu la *cutare-și-cutare* biserică." El niciodată nu a făcut aceea. El nu o va face astăzi. Nu.

²¹⁴ Vrei să-L vezi, El te va îndrepta către cruce. Du-te acolo și mori, și atunci Îl vei cunoaște, dacă vrei să-L cunoști.

²¹⁵ Nici o singură dată nu a îndreptat El vre-o persoană la vreun crez, vre-o denomi-națiune, sau la nașterea Lui, sau chiar la Crăciun. Nici o singură dată nu a făcut El aceasta. Aș putea zăbovi pe aceea o vreme, dar eu-eu nu o fac. Totuși, dacă nu este important, dacă Isus... Nu poți găsi nicăieri în Biblie, unde a îndreptat El vreodată pe oricine spre altundeva, ca să-L cunoască, decât la cruce. Așa este. Și aceea este răstignirea de sine față de tine însuși. "Dacă un om nu se naște din nou." Atunci, dacă ieslea, Moș Crăciun...

²¹⁶ Isus niciodată nu a scris un crez. El niciodată nu a rânduit o denomi-națiune. Și atunci cum se face că noi facem atâta caz de aceasta, și chiar punem fiecare responsabilitate pe aceasta? Vreau să vă întreb asta; Crăciun, acum. Cum se face atunci că bisericile noastre pun atât de mult pe seama acesteia, că, "Tu trebuie să aparții la *această* biserică. Tu trebuie să spui *acest* crez. Tu trebuie să faci *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*?" Cum se face că punem atât de mult pe aceasta, dacă nu este important? Aceasta arată că avem un fel diferit de ucenici decât cum obișnuiam să avem. Ei vor să vă aducă la biserica lor, la denomi-națiunea lor, sau la crezul lor, și nu la Cristos.

²¹⁷ Oamenii astăzi, dacă sunt întrebați, "Ești un credincios?" Am întrebat aceasta, de multe ori. "Ești un credincios?"

²¹⁸ Ei spun, "Oh, eu sunt Baptist. Eu sunt Metodist." Ei bine, aceea arată că tu nu ești un credincios atunci. Vedeți? Așa este. "Baptist, Prez-..." Dar tu zici, "Eu sunt Penticostal." Acea nu are un singur lucru de-a face cu aceasta. Nu, domnule. Un credincios este o făptură nouă. Dar acolo este unde au adus ei aceasta, astăzi. Vedeți? De ce fac ei asta? Ce-i face pe oameni să spună asta?

²¹⁹ Serile trecute, am fost în spital. Mă duceam să am rugăciune pentru o femeie mică care era bolnavă. Ea s-a vindecat. Și am spus... Acolo era un bărbat și mama lui șezând acolo. Presupun că era mama lui. Și ea arăta cam ca mama lui. Și eu vorbeam cu doamna. Am spus, "Vom avea rugăciune acum."

Și m-am întors în jur, "Vă deranjează dacă ne rugăm?" Ea a spus, "Trage perdeaua aceea."

Am spus, "Ei bine, doar am întrebat dacă vă deranjează dacă ne rugăm."

A spus, "Noi suntem Metodiști. Trage perdeaua aceea."

²²⁰ Am spus, "Atunci aceasta te va speria de moarte. Mai bine să trag perdeaua atunci, vedeți." Am spus, "Dacă ești doar o Metodistă, tu nu ești o Creștină. Așa că eu doar... "Da.

²²¹ De ce spun ei asta? Vreun ucenic fals i-a dus atât de departe. Asta-i tot ce știi ei, vreun ucenic învățat greșit. Ucenicii lui Isus i-au dus la Isus. Un ucenic Metodist îi duce la Metodiști. Un Baptist îi duce la Bap-tiști. Și cel Penticostal îi duce la Penticostali. Dar un ucenic al lui Cristos îi duce la Cristos, și Cristos îi duce la Calvar. Acela-i lucrul real. Da, domnule. Da, domnule.

²²² Asta-i cât de departe au fost aduși. Doar atât de departe au fost ei aduși. Vedeți? Dacă ei-ei spun, bine, "Un Baptist,

sau Metodist, sau Prezbiterian, sau ce," asta-i până unde au fost aduși, "Catholic," orice este. Asta-i tot cât de departe au fost aduși, așa că asta-i tot ce știu ei.

²²³ Dar, mulțumim lui Dumnezeu, acești ucenici l-au cunoscut pe Isus. Astfel ei l-au dus la... I-au dus pe acești Greci unde știau că era Adevărul. Și un adevărat ucenic al lui Cristos, care l-a găsit vreodată pe Cristos, îl duce pe-pe căutător drept la Isus. Și Isus îi îndreaptă spre Calvar, unde ei mor cu El și sunt iarăși născuți, din nou. Oh, vai! Asta-i până acolo.

²²⁴ Dar, "Domnilor, noi vrem să-l vedem pe Isus." Aceea era întrebarea. "Nu vrem să vedem un crez. Nu vrem să vedem Metodști. Nu vrem să vedem Bapțiști. Nu vrem să vedem nimic din acestea. Noi vrem să-l vedem pe Isus." Dar care era treaba?

²²⁵ Eu doar trebuie să închei, frații mei. Ascultați atenți acum, doar câteva comentarii aici înainte să încheiem. Ce? Vreau să fac ca aceasta să pătrundă acum, dacă pot, să stabilesc lucrul.

²²⁶ Grecii au vrut să vadă pe Isus. El nu L-a găsit în Crăciun. Nu L-au găsit în vreo organizație. Nu L-au găsit în vreun crez. El nu i-a îndrumat către așa ceva. Ați prins aceea bine? Dar El ia îndrumat către cruce, să moară, să moară. Un ucenic adevărat spune, "Voi trebuie să muriți." Cum știu eu când sunt mort? Când recunoști că tot Cuvântul acesta este Adevărul, atunci Cuvântul începe să trăiască în tine.

²²⁷ "Bine," voi ziceți, "dar biserica noastră învață..." Mie numi pasă ce învață biserica voastră. Îmi pasă ce spune Biblia. Unde vă duceți, biserica cealaltă învață ceva diferit. Dar această Biblie învață la fel.

²²⁸ Și Isus a spus, "Oricând acceptați acest Cuvânt, acest Cuvânt va fi manifestat în voi. Acesta va face același lucru care El zice că El va face în voi."

"Oh," zic ei, "zilele miracolelor s-au dus."

²²⁹ Și Biblia a spus, "Isus, același ieri și în veci." Cum o să faceți aceea să se potrivească când Isus a spus, "Cel ce crede în Mine," oriunde, oricând?

²³⁰ Marcu 16 zice, "Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia la fiecare făptură." Până când? "La toată lumea." Nici măcar nu a ajuns acolo încă, "Fiecare făptură." "Acela care crede și este botezat va fi mântuit. Cel ce nu crede va fi osândit. Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred." Iată-vă. Cuvântul va fi făcut Lumină. El Se va lumina mai departe.

²³¹ Nu dacă vă duceți la leagăn și ziceți, "Un prunc micuț sa născut aici, cu mulți ani în urmă." Absurditate. Tot felul de crezuri și fabule au spus despre aceasta. Noi știm că Isus a știut că tot lucrul acela va pierii, ajunge total încurcat.

Dar există un lucru care nu este încurcat, acela-i Duhul Sfânt.

²³² "Oh," unul din ei zice, "El s-a născut chiar *aici*. Noi avem o biserică construită peste acesta." Un altul zice, "El s-a născut *aici*."

²³³ Cum, voi știți câte cuie au ei, o pot dovedi, cuie originale ce au fost în cruce? Nouăsprezece. Fiecare ins ține un cui. "Acesta, *noi* îl avem. Aleluia, *noi* îl avem."

Ei chiar au niște oase moarte a cuiva. „*Noi* îl avem. *Noi* îl avem."

²³⁴ "Acesta este locul unde S-a născut." Celălalt spune, "Acesta este locul unde S-a născut." Acesta zice, "Acesta este locul unde S-a născut." Ce contează asta?

²³⁵ *Aici* este unde Sa născut, în inimă. Da. Când am murit, S-a născut înăuntru *aici*. Am fost născut din nou, în El, nou. Asta-i tot.

"Domnilor, noi vrem să-l vedem pe Isus." În regulă.

²³⁶ Ei bine, care-i chestiunea? El s-a pierdut din nou. Oamenii L-au pierdut. Așa este. Dar El a fost pierdut din nou, în marile mulțimi, mulțimile de crezuri. Vă amintiți o dată că El s-a pierdut, de părinții Lui? El este pierdut din nou. El s-a pierdut.

²³⁷ Mergi jos pe aceste străzi, cum a fost în ultimele câteva zile, priviți la mulțimile smintite, împingând și îmbrâncind, și bând, și înjurând, și blestemând. "Sună clopoței, sună clopoței." Cristos este pierdut. El nu este pierdut. Oamenii l-au pierdut pe El.

²³⁸ Unde L-au găsit ei? Unde L-au pierdut. Acolo este unde Îl găsim.

²³⁹ Dar El este pierdut, în crezurile lor și în mulțimile lor. El este pierdut. Cristos este pierdut, în mulțimea comercială. Mulțimea comercială zice, "Noi trebuie să sărbătorim Crăciunul."

²⁴⁰ O doamnă a spus zilele trecute, stând acolo, când eu și soția stăteam acolo. A spus, "I-am cumpărat tatălui meu un litru de whiskey."

²⁴¹ O alta a spus, "Ei bine, eu am să iau... îți voi spune ce am să-i cumpăr la tata. Am să-i iau niște cărți de joc și niște monede de joc. Ne vom juca strip poker, vezi, sărbătorim Crăciunul."

²⁴² Alții spun, "Eu doar ce i-am luat un cartuș de țigări la mama. Tu ce i-ai luat?" Huh! Huh!

²⁴³ O Dumnezeule! El s-a pierdut. Ei L-au pierdut, în Crăciun. Ei L-au pierdut, în Paști. Un iepuraș, sau o pălărie nouă;

nu învierea, nu nașterea lui Cristos.

²⁴⁴ Ei L-au pierdut, în crezurile lor, când au făcut trei dumnezei din El, L-au tăiat în bucăți și au făcut idoli, în loc să știe cine este El. "Eu și Tatăl suntem Unul." Voi L-ați pierdut.

²⁴⁵ El este pierdut, în mulțimea lor religioasă. Cum a făcut mulțimea religioasă? El este pierdut, pentru biserica Lui, în Laodicea. Ultima biserică, epocă a bisericii, a spus că El era în afara bisericii, "bătând," încercând să intre. Cea mai jalnică priveliște din toată Biblia, este starea bisericii din ultimele zile înainte să vină El. Nici o altă epocă a bisericii nu L-a scos vreodată afară. Ei nu știau nici o diferențiere. Acum când ei întradevăr cunosc adevărata putere a Duhului Sfânt, ei L-au dat afară din acel loc, în afară, bătând la ușă. "Iată, Eu stau la ușă și bat." Sigur.

Ei L-au pierdut, în mulțimile lor comerciale.

²⁴⁶ Ei L-au pierdut, în mulțimile lor religioase. Așa este. Au făcut crezuri din aceasta. Au făcut denominațiuni din aceasta. Au pierdut aceasta. Au luat-au luat ritualul în locul Bibliiei. Au luat ideile unui grup de oameni în loc de ce a spus Dumnezeu. Au spus, "Puneți-vă numele în registru. Dați mâinile. Asta-i tot ce aveți de făcut. Fiți botezați, 'Tată, Fiu, și Duh Sfânt.'" Întregul lucru este fals. Așa este.

²⁴⁷ Acolo este unde mulțimea bisericii L-au pierdut, când ei L-au pierdut. De ce? Nu în clădirile lor de biserică, nu în a lor cum îi ziceți a lor-grupul lor de oameni. Dar ei L-au pierdut când au părăsit Cuvântul. "Dacă aceea... Dacă rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu în voi, cereți ce vreți. Vi se va da. Se va face pentru voi, dacă rămâneți în Mine, și Cuvintele Mele rămân în voi," căci acesta este Dumnezeu, făcut din nou trup. Vedeți? "Rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu în voi, atunci doar cereți ce vreți. Aceasta se va face pentru voi." Asta-i tot.

²⁴⁸ Dar, astăzi, ei nu rămân. Ei sunt, în această zi, un Metodist, mâine un Baptist, ziua următoare un Prezbiterian, nu au ajuns nicăieri încă.

²⁴⁹ "Dacă Cuvântul Meu rămâne în voi! Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." Aleluia!

²⁵⁰ Frate Neville, asta-i așa de adevărat. [Fratele Neville zice, "Oh, glorie! Știu asta." – Ed.]

Cuvântul făcut în trupul vostru, vorbind prin voi.

²⁵¹ Penticostalii L-au pierdut. O, da. Ei L-au avut, cu câțiva ani în urmă, dar L-au pierdut. Cum au făcut ei aceasta? Urmărind cine ar putea zidi cea mai mare clădire, aha, cine ar putea avea cea mai mare biserică, corul cel mai bine instruit.

²⁵² Dacă există ceva ce nu-mi place, este o voce prea instruită, care se va ridica și va cânta de parcă ar avea colică, acel "uiii," își țin răsuflarea până se înegresc în față. Ei nu cântă. Ei doar fac o gălăgie.

²⁵³ Dar ce îmi place este o persoană bună, de modă veche, din inimă, penticostală, născută din nou, cântând din inimă. Dacă ei nu pot să ducă o melodie într-o găleată, ei totuși au Duhul acolo. Puteți simți Aceasta sfâșiind prin voi. Aleluia! Îmi place aceea. Îmi place acel efect ulterior, Duhul Sfânt binecuvântând aceasta, știți. Îmi place aceea. Aceea-i chiar real, pentru mine. Da.

²⁵⁴ Dar ei L-au pierdut. Coruri bine instruite și predicatori bine instruiți. O, vai! Toate felurile de păr creț, voi știți, și își apleacă capul în *această* parte, să li se facă poză. Și, oh, da, bine instruiți. Ei sigur sunt. Acela este bine instruit.

²⁵⁵ Mari școli Duminicale, sigur, fiecare biserică încearcă să o întrecă pe cealaltă, în școală Duminicală. Și de școala Duminicală nici măcar nu se vorbește, în Biblie. Aceea este o dogmă Metodistă. Era numită mai întâi "școala zdrențuită." Fiecare acum se duce la școala Duminicală, care nu poate sta pentru biserică, pentru că au luat ceva în afară de ce a spus Dumnezeu. Corect.

²⁵⁶ Amintiți-vă, nu am spus niciodată că am predicat ceva sub inspirație, în viața mea, ce a trebuit să retrag, cum am făcut cu altarele, zilele trecute, și lucruri, voi știți, *Sămânța Șarpelui*, sau oricare din acelea. Să vină cineva și să o dărâme cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu.

²⁵⁷ Acolo este unde L-au pierdut; mari școli Duminicale, sau cel mai mare cort care există, grupul cel mai bine îmbrăcat din oraș. Acela-i Penticostal. "Păi, noi aparținem de prima biserică. Cel mai bun grup din oraș merge acolo." Diaconi, căsătoriți de trei sau patru ori, diaconi în comitete, poate și păstorul, la fel. Tot felul de nonsens în biserici astăzi. Vedeți? Unde s-au îndreptat ei? L-au pierdut pe Isus.

²⁵⁸ "Ei bine, tu ști, denominațiunea noastră este cea mai mare dintre Penticostali. Bărbații noștri sunt cei mai bine instruiți ce există acolo." Ei pot să fie toată aceea. Nu tăgăduiesc aceea. Aceea merge la loje și la terenurile teologice.

²⁵⁹ Dar eu vreau să știu un om care cunoaște pe Isus, care L-a văzut și a fost născut din nou, și Cuvântul Se reflectă în cuvântul lui. Tu poți vedea că Acesta nu este a lui. Și el s-a predat așa de complet încât Cristos vorbește prin el. Iată-vă. Așa este. Și semne și minuni urmează acel Cuvânt, pentru că Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

²⁶⁰ Dar dacă Cuvântul lui Dumnezeu spune un anumit lucru, și *acest* grup zice, "O, nu. Nu, nu. Organizația noastră ne va da afară dacă credem Aceea." Atunci el este terminat, chiar acolo. El s-a tăiat jos, chiar acolo. Asta-i tot. Tu ai putea prelucra ceva mecanic. Ai putea scoate vreun fel de bazaconie, să-ți imaginezi *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*, dar lucrul real veritabil nu este acolo. Da, domnule. O, sigur.

²⁶¹ Bisericile, bisericile îl schimbă pe Cristos pentru lume și crezuri. Biserica este pe un program de schimb. O, ei sigur

vor să-să schimbe. Da, domnule. Ei se vor duce și vor schimba. Ei vor-vor un program de schimb. Vor să schimbe ce zice Dumnezeu, cu ce zice denomi-națiunea. Vor să schimbe ce zice Dumnezeu, cu "urmați-l pe păstor." Ei vor să schimbe ce zice Dumnezeu, în "urmează organizația." Ei schimbă.

²⁶² Știți ceva? Oamenii fac cumpărături. O, există un mare comerț în desfășurare acum. Este un alt Crăciun, doar unul fictiv, inventat.

²⁶³ Dacă încă aveam doar puțin timp, voi reveni din nou la acest subiect într-o zi. Trecem peste prea mult aici, care mi-a dat Duhul Sfânt cu un timp în urmă. Vedeți?

²⁶⁴ În timp ce biserica schimbă, biserica caută, oamenii caută, așa numita biserică. Da, domnule. Ei fac schimb. Ei sigur caută și schimbă. Ei caută după ce? Cea mai mare biserică, mulțimea cea mai bine îmbrăcată, cea mai mare denomi-națiune. Și oamenii... eu am să spun ceva. Oamenii încearcă să găsească, chiar și Penticostalii, femeile Penticostale încearcă să găsească un loc care să le lase să le meargă cu mai multe lucruri ale lumii: pantaloni scurți, păr scurtat, vopsea. Ele caută.

²⁶⁵ "Binecuvântat fie Dumnezeu, eu sunt Penticostal. Aleluia! Eu aparțin la *aceasta*. Și, oh, păstorul nostru nu crede..."

²⁶⁶ Vedeți, voi căutați după cei care îi vor lăsa să trăiască cel mai murdar, (Dumnezeu să aibă milă), acela care îi va lăsa să trăiască cel mai murdar și cel mai mult ca lumea, cât pot ei. Ei caută din loc în loc, refuzând pe Cristos. Acea ar putea să macine ca orice. Este intenționat să o facă. Oamenii caută. Ei fac cumpărături de Crăciun unde pot găsi chilipiruri. Vânători de chilipir!

²⁶⁷ "Ei bine, eu sunt Penticostal, de asemenea. Ei bine, noi nu avem Chestia aceea veche de gândire îngustă." Dar Biblia spune așa.

Dacă el este un adevărat ucenic al lui Cristos, el te va conduce la cruce.

²⁶⁸ O, Frate Branham, eu am mers jos și am vorbit în limbi." Acea nu înseamnă nimic. Un catâr a făcut așa, într-o zi. Da, domnule. Acea-i...

²⁶⁹ Eu nu vreau să fac haz de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Eu cred în vorbirea în limbi.

²⁷⁰ Diavoliilor vorbesc în limbi. O persoană poate vorbi în limbi și să trăiască orice fel de viață. Dar, vreau să spun, diavolul are o copie la tot ce a făcut Dumnezeu.

²⁷¹ Și el poate copia totul în afară de Nașterea veritabilă din Cristos, și el nu poate face aceea. Căci, tu trebuie să mori, întâi, apoi Cuvântul te înviază. Cum știi când ești viu? Când acel Cuvânt, fiecare Cuvânt din El, este făcut trup în tine. Tot ce zice Biblia, tu spui același lucru, și vine la împlinire chiar exact cum El l-a spus. Atunci îi când este, da, când tu, când duhul tău este de acord cu El. El este Cuvântul. Când duhul tău este de acord cu ce a spus El, și Duhul Se manifestează prin Cuvântul Lui, atunci tu trăiești. Vedeți? Tu ai terminat cu căutatul, atunci, și schimbul, și tot restul din aceasta. Totul este stabilit. Da.

²⁷² Oamenii caută, să afle unde pot să trăiască cel mai lumește. Penticostali și toți. Nu faceți voi, Penticostalii, haz de acei Bap-tiști și Prezbiterieni. Ciobul nu poate râde de oala spartă. Nu, domnule. Nu, într-adevăr. Totul este la fel. Astfel ei caută să afle unde pot merge într-o biserică și să se înscrie într-o organizație, ca să poată să fie populari, bine văzuți în oraș, primarul orașului merge la biserică. Care, ar putea să meargă la o biserică, să fie născut din nou. Acum, spun doar, în competiție, cea mai mare biserică din oraș.

²⁷³ Cunosc oameni chiar astăzi care aparțin la o mică organizație sus aici pe drum, o biserică mică, dar a fost prea mică. Astfel au spus, "Deci ai noștri-copiii noștri vor, și noi putem, fi ceva mai bine văzuți," ei au luat scrisoarea de la o biserică și au mers jos la alta, o organizație mai mare. Și în plus, aceasta avea un spectacol de film la subsol, și se joacă bunco și de toate în felul acela, știți, și au aceste jocuri, și așa mai departe în felul acela. Astfel șiau dus copiii jos acolo. Ei aveau o masă de biliard jos în partea de jos, vedeți, așa că se pot juca biliard, și au recreație și astfel de lucruri. Și au o școală Duminicală de zece minute, o pauză pentru cafea, și o pauză așa ca păstorul să poată fuma țigări, să iasă afară. O, da. Așa este. Nu așa spune asta fără ca să știu despre ce vorbeam. Așa este. O, sigur. Vedeți?

²⁷⁴ Sunt în căutare. Dacă pot merge înainte și să trăiască felul de viață care vor să-l trăiască, să facă orice vor, și încă să le fie promisă Viață Eternă în lumea de apoi, ei sunt în căutare după aceea.

²⁷⁵ Eu vă spun, dacă vreți să târguiți, veniți la Calvar. Acea o stabilește. Muriți față de eu-l vostru murdar, păcatele voastre, și nașteți-vă iar, din nou.

²⁷⁶ "Și dacă iubiți lumea, sau lucrurile lumii, dragostea de Dumnezeu nici măcar nu este în voi." Asta-i ce Biblia a spus. Așa este.

Spuneți, "Eu nu cred în sfințenie." Nu-i de mirare, că nu puteți.

²⁷⁷ Dar Biblia a spus, "Fără aceasta, nimeni nu va vedea pe Dumnezeu." Dumnezeu este sfânt. Dacă Dumnezeu locuiește în tine, tu ești sfânt, de asemenea.

²⁷⁸ Și îmi spuneți că puteți ieși la aceste petreceri, și să beți o mică băutură sociabilă? O mulțime de Penticostali fac aceea, ies la aceste petreceri, și iau aceste femei acolo afară și trăiesc în aceste locuri, și mergeți jos și vă dezbrăcați, în costume de baie, și mergeți să înotați în fața bărbaților, când soții voștri, și frați, și surori, și așa mai departe. Și oameni

Penticostali se duc afară în costume de baie, și vă numiți membri ai Miresei? Mireasa lui Cristos nu face lucrurile acelea.

²⁷⁹ Oh, el caută, sigur, luând calea ușoară, apoi îi este promisă Viață Eternă în lumea de apoi.

²⁸⁰ Voi nu O aveți, fără ca Ea să locuiască în voi, Cuvântul lui Dumnezeu fiind un martor viu că El este viu, și voi sunteți vii în El. O, vai! "Domnilor, noi vrem să-l vedem pe Isus." Oh! Nu aceste crezuri, nu aceste lucruri pe care oamenii le inventează. "Noi vrem să-l vedem pe Isus."

²⁸¹ Dar El s-a pierdut, pentru ei. Aha! De ce? Doar un moment. De ce? De ce s-a pierdut El, pentru ei? De ce este El pierdut, pentru Penticostali? De ce este El pierdut, pentru Metodști și Bapțiști? De ce este El pierdut, pentru acele organizații? Pentru că ei nu vor să-și ia bobul lor de grâu și să-l arunce jos la Calvar, și să moară față de crezul lor, și să fie născuți din Cuvânt.

²⁸² Atunci suntem spălați prin apa Cuvântului, amin, devenim făpturi noi în Cristos Isus. Și semnele care Cristos a spus că L-au urmat, îi vor urma pe ei. Fiecare femeie va veni la locul ei. Fiecare bărbat va veni la locul lui. Duhul lui Dumnezeu va veni la locul Lui, și Biserica viului Dumnezeu va fi fără pată. Sigur. Amin. Da, domnule. Acela-i felul cum se face.

²⁸³ Fără moarte pentru bobul lor de grâu. Ei nu vor să lase denomiinațiunea lor. Nu vor să o lase să moară. Dacă organizația Baptistă ar lăsa să cadă acel bob de grâu Baptist în pământ și să-l lase să moară; dacă cea Metodistă ar lăsa să cadă bobul ei de grâu înăuntru, dacă Adunarieni lui Dumnezeu, și Penticostalii în Numele lui Isus, și Unitarieni, și Trinitarieni, și toate acelea diferite, biserica lui Dumnezeu, și toate celelalte, ar lăsa să cadă acel bob de grâu în Cuvânt; și să-l lase să moară față de propriile lui gânduri, și să lase Cuvântul să rămână și să vină la Viață. Atunci ei ar spune, "Dacă nu mă credeți pe mine, credeți lucrările care eu le fac, căci ele sunt acelea care mărturisesc despre mine."

²⁸⁴ Care sunt lucrările? Isus a spus, "Aceste lucrări, lucrările care-care Dumnezeu Mi le-a dat să le fac. Și," a spus, "cum Tatăl M-a trimis, așa vă trimit Eu." Chiar lucrările care Dumnezeu le-a făcut erau în El, l-au făcut pe El și pe Tatăl Unul. Și aceleași lucrări care Isus le-a făcut, și Duhul Sfânt al lui Isus în voi, vă va face să faceți aceleași lucrări. "Lucrările care le fac Eu le va face și el." Sigur.

²⁸⁵ Nu vor să lase bobul... Ce au făcut ei? Doar membri morți, morți în păcat și fărădelegi, morți în educație, morți în lucrurile lumii. Pentru ei aceasta contează. Acela-i motivul că nu sunt născuți din nou. Acela-i motivul că semnele nu pot urma. Din ce cauză? Numai membri morți. Trebuie să fie, un lucrător trebuie să aibă un Ph.D, dublu-L.D., înainte să poată păstori unele biserici. Și poate că el nu cunoaște primele litere alfabetice, ABC, "întotdeauna crede pe Cristos." Dacă a crezut pe Cristos... [Fratele Branham gesticulează – Ed.]

²⁸⁶ Un ins s-a luat de mine, zilele trecute, și a spus, "De ce nu îi lași pe acei oameni în pace, întotdeauna ciocănești în ei de felul cum se îmbracă, lucrurile care le fac? Ei bine, dacă ești un profet..." Au spus, "Oamenii cred că ești un profet."

²⁸⁷ Am spus, "Știu că ei spuneau asta. Eu nu sunt. Dar," am spus, "ei-ei-ei au spus-o."

²⁸⁸ A spus, "Bine, dacă ei cred că ești, atunci de ce nu-i înveți cum să vadă vedenii și să umble înaintea lui Dumnezeu?"

²⁸⁹ Am spus, "Dacă ei nu cunosc ABC-ul, cum o să-i învăț eu algebra? Dacă ei nu cunosc grădinița, nu știu cum să se comporte, nu știu cum să arate și să acționeze, și să se îmbrace, și să fie decenti, cum o să-i înveți lucruri profetice?"

²⁹⁰ Isus a spus, "Dacă nu credeți lucrurile de aici, lucrurile pământești, cum o să credeți, când Eu vă spun lucruri cerești?" Lucrurile care le puteți face voi înșivă, încetați să faceți aceste lucruri. Nu puteți face nici măcar aceea, cum veți afla lucruri spirituale, oamenilor? Nu este așa? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Da, domnule.

Doar morți, față de educația lor. Ei au mulțime educată.

²⁹¹ Acum o să închei prin a spune aceasta, doar aceste câteva cuvinte. Mesajul meu de Crăciun, este, să mă lăsați să vă îndrept în această seară către cruce. Amin. Și voi, bobul de grâu, cădeți în Cristos acolo și muriți. Acolo veți găsi Viața Lui în Cuvântul Lui, fiind același ieri, azi, și în veci. Acela să fie Mesajul meu de Crăciun către voi. Eu nu vă îndrept către o iesle, către un leagăn, către o biserică, către o denomiinațiune. Dar, "domnilor, vrem să-l vedem pe Isus," atunci vă voi îndrepta către El. El vă îndreaptă la moartea Lui, îngroparea și învierea. Și voi să lăsați ca bobul vostru de grâu să cadă înăuntru acolo, și lăsați ca Cuvântul Lui să devină real în voi, și veți vedea că El este același ieri, azi, și în veci. "Domnilor, noi vrem să-l vedem pe Isus." El este același ieri, azi, și în veci.

Să ne rugăm.

²⁹² Tată Ceresc, deși orele se avântă înainte, și Duhul Sfânt se mișcă printre oameni, și mâine se presupune a fi închinarea zilei în care Tu ai trimis pe singurul Tău Fiu născut în lume. Și eu am încercat, în această seară, să nu-i îndrept pe oameni la o iesle unde El s-a născut, căci El a fost doar un Prunc atunci. Dar încerc să-i îndrept spre scopul pentru care El s-a născut, ca El să poată deveni Salvatorul lor, ca El să poată deveni Dumnezeul lor, a lor-a lor-a lor-Regele lor, Totul-în-Tot al lor. Ca ei să-l poată cunoaște pe Acela Care umple tot spațiul, ca să poată să-L cunoască; nu Unul care a început la Betleem, ci Unul care nu a avut un început, Unul care este Dumnezeul Etern, care a putut să stea pe pământ și să spună, "Eu și Tatăl suntem Unul."

²⁹³ Eu încerc să acționez ca un-un ucenic, cât de bine știu. Când oameni cu inima flămândă au venit la ucenicii care

erau devotați, Filip și Andrei, i-au dus în Prezența Domnului Isus, și El i-a îndreptat către o moarte care urma, așa ca ei să-L cunoască și să-L poată vedea.

²⁹⁴ Și în seara aceasta, Tată, la fel, îi îndrept la un Calvar unde Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu manifestat în trup, a luat forma unei ființe umane și a luat locaș, și-a schimbat rolul Lui, a devenit din Dumnezeu Etern din Slavă. Și Eternul a devenit o ființă umană, și și-a ridicat cortul Lui printre noi și a devenit unul din noi, ca să fie un Răscumpărător Rudenie, să ne aducă înapoi la o-o aducere aminte a unui Dumnezeu puternic care ne-a creat.

²⁹⁵ Acolo El a murit, la Calvar, și acolo noi trebuie să murim cu El. Cum El a murit, Fiul lui Dumnezeu; să fim fii de Dumnezeu, și noi trebuie să murim, și să lăsăm ca bobul nostru de grâu să cadă în pământ cu El, viețile noastre să fie moarte și ascunse în El. Oh, și apoi înviați în învierea Lui, să ducem înainte lucrarea Lui, să lăsăm același Dumnezeu al Lui, care era în El, să aducă înainte manifestarea Cuvântului Bisericii din zilele din urmă, cum El a promis.

²⁹⁶ Dumnezeule, suntem așa de bucuroși să vedem că El a adevărit fiecare părticică din el, să arate că El este Dumnezeu. El își ține Cuvântul Lui. Marele Stâlp de Foc încă este printre noi. Marile semne și minuni care El le-a promis, încă se întâmplă.

²⁹⁷ O Dumnezeule, suntem așa de bucuroși că, în seara aceasta, că scopul care L-a adus pe pământ, că noi avem dreptul să posedăm Duhul Lui în viețile noastre. Acela ne dă Viață Eternă, Cuvântul Lui făcut trup în propria noastră ființă.

²⁹⁸ Lasă-ne să ne predăm, în seara aceasta, Doamne, predați complet, față de tot din această lume, ca să putem fi morți față de lucrurile din lume; și să înviem din nou la o Viață nouă în Cristos, să mergem înainte în acest an care vine, dacă anul durează, sau dacă măcar ajunge aici. Doamne Isuse, să fim vase noi, consacrate lui Dumnezeu, spălați de apa Cuvântului, prin Sânge, și să fim puși deoparte pentru slujbă pentru Cristos! Acordă aceasta, Doamne. Noi ne predăm Ție, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Aproape de Tine, aproape de Tine,
Aproape de Tine, aproape de Tine;
Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

Să ne ridicăm mâinile și inimile, așa cum o cântăm.

Aproape de Tine, aproape de Tine,
Aproape de Tine, aproape de Tine;
Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

²⁹⁹ Acum să ne aplecăm capetele și inimile noastre, și să o cântăm încet; dar către El acum, ca și când priviți drept la El.

Aproape de Tine, aproape de Tine,
Aproape de Tine, aproape de Tine;
Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

³⁰⁰ Dacă aceea este mărturia voastră, acum ridicați-vă mâna. Ziceți, "Aproape de Tine! Cu adevărat, Doamne, nu biserica. Tu! Nu un crez, dar Tu. Nu un țarc sau un leagăn. Tu! O Dumnezeule, lasă ca Cuvântul Tău să fie în mine, astfel eu voi fi aproape de Tine."

Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

³⁰¹ Acum în timp ce cântăm din nou, prindeți, mâna cuiva, ziceți, "Mă voi ruga pentru tine, Creștinule." Când le luați mâna, aceea este a spune că, "Mă voi ruga pentru tine, Creștinule. Tu să te rogi pentru mine."

Aproape de Tine, aproape de Tine,
Aproape de Tine, aproape de Tine;
Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

Acum așa cum vă aveți capetele aplecate.

Într-o iesle mai demult, știu că e de fapt așa,
Un Prunc s-a născut să salveze oameni din păcatul lor.
Ioan L-a văzut pe mal, Mielul pe vecie,
Oh, Cristos, cel Răstignit de la Calvar.

Aproape de Tine, aproape de Tine;
Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

³⁰² Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Nu este El minunat? ["Amin."]

Șchiopul a fost făcut să umble, mutul a fost făcut să vorbească,
Acea putere a fost grăită cu iubire peste mare;
Orbul a fost făcut să vadă, știu că putea numai să fie
Mila acelui Om din Galilea.

Acum, aproape de Tine, aproape de Tine;
Pe tot parcursul călătoriei vieții pelerine,
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

³⁰³ Asta-i dorința voastră în această seară? Ziceți, "Amin," dacă este. [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Oh, ce minunat!

Pe tot parcursul călătoriei vieții peler-... Noi suntem pelerini.
Salvatorule, lasă-mă să umblu cu Tine.

³⁰⁴ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nu în mod exact un Crăciun "fericit," dar binecuvântările de Crăciun ale lui Dumnezeu să fie peste voi. Fie ca Cristosul Calvarului să vă ascundă în El însuși, să vă învelească, așa să vă înfășoare și să vă învelească în Cuvântul Lui, încât Cuvântul Lui să se întrupeze în voi, este rugăciunea mea. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Păstorul acum, Fratele Neville.